

L A Z S O V A J H O C T

8 / 1 9 7 7

neprofesionální občan
zabývající se výhradně
neformálními formami
životního stylu

O b s a h

Z návštěvy Vincka L.H. - sepsal V.Faktor	str. 1-2
Věnování - Jakoubek	3
PŘEDVOD JSTVÍ A DOKUVA	
Charita lákavá - M.Černík	4
Icelandská větrná farma p.Šivela	5-7
Stručný návod na život u m vedení lyžích - P.Šimonyška	13
PŘEDVOD JSTVÍ ZA ZAHRAĐÍ	
Korunkovce Doksy I	8-9
Směnec zářitici doby	9
Anglický spolek	10-11
Sesarmost spisovatelů	11
Kde jsou nejvyšší vrchy?	11
Zámenělé baňky v Africe	12-13
SČÍNAK	
Několik drobných nápadů - R.Zich	14
Historiky ze řeckénice - J.Keruda	15
PŘEKLADY	
A.Buchwald: Botanické návštěvníci - překl.Z.Fugner	16-17
A.Watts: Knihy /závěr/ - přeložil V.Faktor	18-27
PRÍLOHA	
Pracovní materiál ke scénáři /vynálezy 19.století/	1-8
Fotografie R.Zicha	9-12

Z KÁZORŮ VÍNECKA L.H.

PRAKTICKÉ RADY LÁZEŇSKÝM HOSTUM

Čin, který jsem sami vykonali a který pokládáme za potrhlost, není potrhlostí, ale věci v očích světa zcela běžnou. Konáme-li však dle vlastního názoru věci zcela běžné, jsou zcela nevyhnutelně v očích druhých potrhlostmi. Jedině takto lze dosíti rádoucího efektu. Inshá, chtění o jiné formy křečovitosti od správné cesty odvádějí, absence těchto forem /nikoliv všeck negace!/ k správné cestě přivádějí. Jak se však nesmířit s nechtit, aniž by tato nesmíření a nechtění bylo popřením snahy o chtění? Toť otáka!

Spodku jsem se na vaše záležitosti díval skrz prsty. Přesvedčil jsem se však, že domníváte dobrých výsledků tím, že nici nekoráte. Veškerá činnost se odehrává ve vás za vás, a tak je to správné!

Předpovídám vám, že se může ve vás a za vás vše obejít bez vás. To by bylo zásadní neepochopení celé věci. Vždyť jste nejen klíčem hodinového strojku, ale i jeho tikotem. Udělali jste výtečnou věc, když jste vynohdili ciferník i s ručičkami, tím jste se však některak nezavili autnosti sami se natuhovat a tikat. Vždyť bez vašeho tiskání by se celý svět zastavil! /Problém hodnocení tohoto jeva ponechme zatím stranou - to je již lekce pro pokročilé/.

A tak vám zatím mužu poradit: tiskejte si bez výčitek /vždyť to tak dělají všichni/, ale každý po svém. Restarejte se o věci, kterou nemůžete rozumět ani o věci, které si porozumění nezmluhují. Počtejte až rozhodnout, kterým věcem rozumět nemůžete a které za to nestojí; vedlo by vás to k falešnému poznání, které je nesrovnatelně nižším stupněm poznání než rymí chaos. Restarejte se všeobec o nic; v okamžiku, kdy v tomto umění dosáhnete přiměřené zábělosti, bude všechno jasné. Pak budete tak daleko, aby vás se mohl stát vaším učitelem.

Dosáhli jste nejhůře. Hrajete si jako batolata, a tak to má být. Hrušek je koněčnou všude okolo víc než dost, a kdyby náhodou došly, než nic snadnejšího než si vymyslet jiné. Je jen třeba učit se formou hry posívat hrám právě dohraným. Vídaj co jiného si nesloubí dohraná hra než posmeh? Krovna tak si ovšem nezmloučí nic jiného hra ještě zorozehraná. Mluvit o tom by však bylo sotím předčasné. Za učitele mi mne nyní nesloubíte. A ten drobet náklonnosti, kterou k vám chovám, je adekvátní droptum, které mení vás občas hodí. A tak si posustujte: hrát si, hrát si, hrát si. Jiné cesty nebylo, není a nebude.

Hravé myšlenky však netřeba renikovat. Vídaj nevyřízená myšlenka byla skutečností jis dívce před tím než do vás vstoupila. Nic nemí skutečnejšího než to, co ve vás ještě nemí a třeba n i nikdy nebude. Nic nemí méně skutečné a méně všechno než to, co vzniklo domácí ve vás.

Buďte zdrávi, lámejáci, však o mně neslyšíte napomídat!

U mistrových nohou seděl a jeho slova věrně naznacoval

- fak -

Z došlych telegramů vybíráme:

VEL'Á ORIGINÁLNÍCH MYSTIFIKAC-STOP-SCHMESTEV A FIGLIAMI TEV-
STOP-ZELAJÚ DO LOVÁHO ROKA KÚPELOVÍ HOSTIA Z MEDZILABORCE-STOP

DEJTE SI BACHA-STOP-JDEM PO VÁS-STOP-BRDELÍK A BRIDELI-STOP

Věnování

Podivné je to klekání
podivná je to výstraha
podivné je to svolání
podivná je to návštěva
podivné je to setkání
podivné je to vítání
podivní jsou to přátelé
podivným sdam se být i já

podivná je to hostina
podivné je to mlčení
podivná je to ráhoda
podivné je to nachvění
podivná je to tesknota
podivná je to dřímota
podivné je to uklonění
proč to musím být krovna já

-- kou --

Zdarma

obáčil každý na poslední náš
„Zajímavý seznam novinek“
x více než 2000 vyobrazeními,
jení nepostradatelným je příznačným
druhem potrebností zajímavých
novinouk. Dopisem
x údáním písemné adresy stadi,
nášl ihned záležitě vypločené
„Zajímavý seznam no-
vinek“ skrze firmu

Jindřich Kertész,
Videň, I,
Wollzeile 34—S.

A black and white illustration of a man in a cap and coat, pointing his right index finger upwards towards the word "Zdarma".

CHARITA LÁZEŇSKÁ aneb VÁNOCE ČAS MYSTIFIKACÍ

Navrhují náměřit k našemu přispivateli /dosud neznámému/ vynálezci Novákovì.

Zaslát k Vánocům dárkový koš s věnováním-dopisem.

Dopis by měl Nováka povzbudit k opětné intervenci na příslušný úřad, tak bychom měli i nadále co tisknout. Měl by být takový, aby jej mohli pøiležít jako díličný předmět.

např.:

dopis dvou příp více kolegyň uklízeček, které se dozvědely o jeho patentu na úsporu toaletního papíru. S vyličením toho jak by jim pomohl při jejich obtížném zaměstnání. Samy se rovněž pokoušely ledacos zlepšit v technologii úklidu, i když jimi navrhovaná vylepšení nejsou zdaleka tak efektivní jako p. Nováka. Pochopitelně se setkaly se stejným nezáchopením.

morálně

tímto přístupem k vás nejsme nazáni vyslovit souhlas ani nesouhlas s konáním p. Nováka.

nedáváme mu falešné naděje.

Z dopisu by měl mit pocit, že dokonce jeho sprojení se moc nestojí - jejich zlepšení jsou nicestná.

Měl by jej pouze vyprovázet k matené instituce. A za tuto službu obdrží honorář.

Reprežili vysoký nebož životní styl uklízeček /námi stvořených/ může odpovídat dárkovému koši s lahvičkou ruma, slané tyčinky, cigarety Start, karamelky a pod.

Někdo jej tam donese /na př. na Štědrý den dopoledne/ a p. Novák již nebude neznámým přispívatelem.

pan Novák bude mít radost.

- nař -

Mladý člověk má mít hodně pohodlí, aby se dožil vysokého věku. Teprve potom si může vážit starých lidí.

- jSeh -

Poslední větroplovba p.Sivela, proslulého větroplovnice
francouzského z Ruské zahrady v Praze

/vybráno z Národních listů z 5. října 1874/

...Během odpoledne dali se zapasti 4 účastníci a sice: syn sládka z Vršovic, zpěvák p.S., kloboučník p.S a inženýr p.Z. Však v poslední chvíli odřekli, a když balon měl se povznést vzhůru, nebylo v zahradě nikoho, jenž by měl chuť k smělé pouti do oblak. Větroplovec p.Sivel marně zval těch či onoho z diváků. Konečně, poštav několik slov do ucha posluhovi č.lli, dal do loďky vložiti láhev vína, piva atd., načež vyhodiv rychle páskem naplněné pytlíky, povznášel se s řečeným posluhou za ohromného potlesku obecenstva vzhůru, děkuje se na všechny strany. V tom však rozlehl se mezi diváky křik, pláč a nářek, stála totiž blíže onoho zahrázeného místa manželka onoho posluhy. Chudák nevědoucí o ničem, zůstal celá vyjevená, když zhlédla svého muže nad zemí. "Půjdeš dolů!", křičela úzkostně. "Pro Pána Boha, nedejte mu dletět!", a nemohouc se prodrati davem k balonu, jenž mezi tím byl již několik sáhů se povnesl, dala se do usedavého pláče a nebylo jí lze utišiti. Ulétající muž nebral si to zase tou sárou k srdeči, alébrž vesele volal na ženu dolů: "Na shledanou v 10 hodin v hostinci u Celestýnů!"....

...Posluha č.lli mohl svůj slib dodržet. V 10 hodin seděl již se svou starostlivou manželkou v hostinci u Celestýnů.

Josef Vydra z Prahy číslo popisné 315-II, "nejstarší a nejpopulárnější tanecní mistr a komponista tanec v Čechách", jeden z prvních učitelů, se stal i prvním českým vzduchoplavcem. Byl prvním, který se vnesl na balonu vlastní konstrukce bez cizí pomocí od země. Pod svou montgolfiérou měl podobně jako Beudet připevněnou hrazdu a chtěl za letu cvičit. Po nezdařených pokusech se svého vzduchoplaveckého úsilí vzdal. Zemřel v roce 1911 ve velké bídě.

Větroplovba

/Národní listy, 12 srpna 1877/

První český větroplovec, tanecní učitel p.Vydra, poznal včera...první plavbu povětrnní...Uprostřed zahradních místností pivovaru v Huslích vystavěna byla z nepálených cihel kamna přes něž byl balon natažen. V kamenech topilo se slamou a balon byl teplým kouřem asi za 10 minut naplněn. Za zvuků hudby vnesl se na hrazdu p.Vydra do výše. Měl však hned zpočátku dosti velkou nehodu. Provazy, jimiž byl balon k tyčím připevněn, nechtěly povoliti. Balon došel se otvorem do výše

a p. Vydra byl v nebezpečí, že spadne dolů. Teprve na chvíli povolily provazy a balon letěl úžasou rychlostí do knačné výše směrem k Vyšehradu. Letěl asi 5 minut... a pak spadl do zahrady blázince v Slupech na záhon celaru. Větroplavec padl štastně, balon se mu však rotrhl. Dnes má podniknouti p. Vydra druhou plavbu do říše vzdružné.

Do třetice všeho dobrého

/Národní listy, 27.8.1877/

První pražský větroplavec p. Vydra má se svým grandbalonem Praha rozhodně neštěstí... Balon při pádu do zahrady v blázinci se rotrhl a podruhé nemohl p. Vydra vůbec ani vylétnouti, poněvadž šňury, jimiž balon byl k žerdím připevněn, nepovolily. Vše to p. Vydru nijak nedodrželo. Včera o půl sedmé pokusil se po třetí o krkoložnou produkci tentokráte z ostrova střeleckého. Již při naplnění balonu kouřem ze slámy ze zvláštních kamen potkal ho ta nehoda, že žerd, k níž byl balon připevněn, se zlomila. Balon musil být přivázán k větvi kaštanovaho stromu. Na dané znamení vyšvihl se p. Vydra na hranici a balon vnesl se několik sáhů do výše. Byl sebou několik větví, čímž se protřel. Způsobem tím dosáhl jen pranepatrné výšky, a to má dekovati také prudkému větru. Četné obecenstvo trnulo strachem, že zůstane p. Vydra viseti na střeše Národního divadla, což se nestalo. Balon letěl směrem k Václavskému náměstí a zůstal ve Vladislavově ulici vedle hospody U královny anglické na střeše domu č. 12 viseti. P. Vydra se přitom značně poranil a šaty si roztrhal. Spustil se po provaze dolů, čímž porouchal žlab a strhl sebou několik tašek. Na štěstí nešel nikdo právě tou dobou okolo. P. Vydra skočil rychle do dvožky a odjel domů. V ulici shromáždilo se několik set lidí, kteří ude tak dlouho setrvali, až balon byl od přivolávaných pokryváčů se střechy snesen.

J. R. Vilímek, známý český vydavatel, byl nadšeným propagátorem vzduchoplavby. Patřil k dobrým přátelům francouzského vzduchoplavce Godarda, který u příležitosti výstavy podnikl v Praze r. 1891 několik letů. Na jeden z nich pozval i J. R. Vilímka a manžele Novotné. Jan Vilímek celou devítihodinovou plavbu, která skončila až v Polsku poblíž Baltského moře, popsal. Zde je několik dojmů a vzpomínek z této plavby:

...Náhoda tomu chtěla, že mezi Dušníky a Vepřekem letěli jeme právě nad domem manželů Novotných. "Haló, to se musíme tam dolů ohlášiti", řekl Godard a hlasitě zatroubil na trubku... Poslouchali jeme

chvíli... Potom ještě jedno, dvoje matrouberá, kde tam dole ponočný nám odpovídá. Vyrůsil spící, my viděli jeme dole mítati se lidí... Rení pochyby, slyšeli nás. Paní Novotná poslala i hlas kuchářky Rosárky. Malá ta epizoda uvedla nás do výtečné nálady, ze které nás vyrůsil vracec Godard, upozornil nás, že balon rapiáně klesá... Já pak dostal na starost odmazování lehkých cigaretových papírků, pomocí kterých jsem měl bedlivě usuzovat, zda stoupáme či klesáme... Více odrysávat nebylo možno. Měliš jene v tu chvíli pouze páldruhého pytle písku..."Rení jiné pomoci", pravil Godard, "necheete-li dolé, pak musíme vyhodit přítel jinou"... A ukrutný ten muž vnal láhev šampanské, naklenil se daleko a koše a šampanské se potácelo mezi náben a semí a obloukem sneslo se do vin vitavských. A manžtin co ardoce naše svírala se pochopitelnou lítostí, vnal Godard láhev druhou, třetí a čtvrtou, a - hráz, i pátou. Nebylo vňak jiné pomoci... Ale po šampanském došlo i na studená masa, koroptve, kufřátku i sešátko....

A ještě úryvek z další Godardovy vzduchoplavby
s balonem Victor Hugo

...Kastol kritický okamžik. Francouzský vzduchoplavec hleděl dostíhnouti země, než by Victor Hugo byl zahnán do města, kde v chaoticku ulic a budov stihlaby jej i s turisty neodvratně záhubu. I napjel poslední sílu, aby zbytky plynu vypudil z obalu a tu udeřil koš do střechy dvou domků vedle nai Lorety, a klest do zahrady kláštera kněžecínského, na kterém mocným úderem skroutil římsu věže. Tam již putnácte malých očekávalo pád Victora Hugo v největším lijáku a nepohodě, a nešikajice se nebezpečí, ve kterém byli smítajícim se kolosem vydáni, uchvátili rovnasy a připoutali rázem balon ku zni silného stromu. Vzdroplaveci byli zachráněni díky statečnosti kněžecínského sboru, jehož členové, vyprostivše turisty z hromné situace, pohostili je skvěle v klášterní jídelně...

ZPRAVODAJSTVÍ ZE ZAHRANIČÍ

Za zvuků Mozarta a kmenových bubnů se Bokassa I sám korunuje

(Převzato z International Herald Tribune z 5.12.1977)

Bangui, Středoafričká říše, 4. prosince - Za smíšených melodií Mozarta a kmenových bubnů se Bokassa I sám korunoval na císaře Středoafričké říše.

Jean Bedel Bokassa, bývalý francouzský koloniální voják, si na krytém stadionu před 3.500 hosty, oblečenými v oděvech inspirovaných Napoleonskou érou, vložil na lhotu težkou zlatou korunu, posázenou 2000 diamanty. Pak korunoval svou ženu, císařovnu Kateřinu.

Za potlesku hostů vstoupil císař Bokassa v imitaci korunovačního obleku Napoleona I do haly. Plášt s rudého sametu dosahoval téměř sedmi metrů.

Císaře ochraňovali vojáci se samopaly. Během ceremonie se nad Bangui a okolní džunglí rozlehl 101 výstřelu z děla.

Oslňující rituál byl vrcholným bodem v kariéře muže, jehož vstup začal, když se dal označovat jako prostý vojín do domorodých koloniálních sil, které se později staly součástí Svobodných francouzských sil de Gaulle v druhé světové válce.

O 23 let později opustil Bokassa francouzskou armádu v hodnosti kapitána. Bojoval v Evropě a Indočíně. Ještě nyní pobírá vojenskou penzi.

Když se stala jeho rodná Oubangui Chari, tehdy součást Francouzské rovníkové Afriky, v roce 1960 nezávislou pod názvem Středoafričká republika, byl Bokassa přemístěn do armády nového státu a o šest let později převzal moc.

Vyhnil se všem zmatkům, které byly v mnoha nových afrických státech běžné, a konečně si jako president, prezident, kterého svrhnul - Davida Dacka - jako svého osobního poradce. Pa. Dacko ještě stále tuto funkci vykonává.

Cílem korunovace je - jak tvrdí Bokassovi poradci - přilákání investorů a turistů do této chudé země. Podle pařížského tisku stála korunovace asi 22 milionů dolarů.

Bangui je vyzdoven

Bangui, založený jako malá obchodní stanice na březích bahnité řeky Oubangui před 80 lety, byl dnes vyzdoven barevnými prapory, aby vyhlizel tak, jak je oficiálně přezdíváni "la grande coquette".

Francouzský sochař a návrhář Olivér Brice navrhul trůn, korunu, kočáry a všechny detaily korunovace tak, aby byly v souladu s ceremoniemi, kterých se zúčastnil v pařížské Notredamské katedrále Napoleon I 2. prosince 1804.

Císař Bokassa prohlásil, že Napoleon je jeho "vůdce a inspirátor".

Císař a jeho žena, císařovna Kateřina, projeli na své korunovační cestě v uzavřeném kočáru, který se podobal Napoleonovu kočáru, pod obrovskými dřevěnými vítěznými obléuky a sádrovými římskými pilíři. Desetitisíce obyvatel je na jejich cestě zdravilo.

Zelený a zlatý kočár, nahoře ozdobený zlatými orly, táhlo osm světlesedivých koní, koupenými v Normandii. Doprovod tvořily škadrony císařských hulánů v zelených tunikách. Huláni měli v rukách třpytici se stříbrné šavle a na žilbách jim vlály bílé chocholy.

Císařov dvouletý syn a určený nástupník trůnu princ Jean Bedel Georges přijel k ceremonii ve vlastním otevřeném - zeleném a zlatém

tém kočáře, který táhlo šest bílých, kropenatých koní.

Princ, oblečený v bílé námořní uniformě s zlaté a bílé vysoké čepici, neustále zíval, šklebil se a podupával nohama v rytmu hudby během celé korunovační ceremonie a následující mše.

Hudba námořní pěchoty francouzské armády, koloniální jednotky, v které císař sloužil, hrála uvnitř stadionu Mozarta a císařské pochody.

Po obdržení koruny, diamantovou vykládaného řenka a jiných císařských regálů přešel císař přísahu "svému lidu a dejinám", že bude bránit ústavu. Národ má téměř tři miliony obyvatel.

Bezpečnostní opatření před stadionem byly velmi přísné. Jednotky v helmách postavily v skelních polich kulometná hnida. Těžká helikoptera sovětské výroby kroužila neustále nad stadionem.

Po ceremonii šlo celá společnost do katedrály Notre Dame v Bangui, kde bylo přeštěno poselství papeže Pavla VI. Papež v něm vyzval císaře, aby podporoval humánní, sociální a náboženský pokrok "našeho milého středoafričkého národa".

Potom odjela císařská dvojice na hlavní náměstí a odesila pěšky mezi četami bezpečnostních jednotek do císařského paláce.

Meli nahraněními osobnostmi, které byli přítomní korunovaci, byl ministerský předseda Mauriciu Sir Seewoosagur Ramgoolam, kamerunský premiér Paul Byia, manželka mauritánského prezidenta Moktura Ould Daddaha a Criano Silici, papežský nuncius v Bangui a speciální vyslanec papeže Pavla. Papež odmítl pozvání podat císaři Bokassovi korunu jak učinil jeho předchůdce Pius VII., který podal korunu Napoleonovi.

- fak -

ANGLIE - Změna strašící doby /z MF 18.12/

Britská strašidla se zdemokratizovala: neomezují se již jen na svá tradiční působiště, jako hrady a zámky, nýbrž objevují se také ve velkých středních vrstev a dělnických obydlicích. K tomuto závěru dospěl britský spisovatel a historik Peter Moss po zvrubném průzkumu současných historek o výskytu strašidel z celých britských ostrovů.

Moderní britská strašidla jsou také kurážnější. Od počátku dvacátého století se celá jedna třetina případů strašení odehrála za bílého dne, zatímco "klasická strašidla" - jak uvádí Moss - se omezovala výhradně na noční činnost.

Anglický spolek

Mexi angličany povstala nová duševní choroba, již jistý Angličan sám jménem "Cacoethes scandendi" poctil. Utvořil se totiž zvláštní spolek "Alpine Club" jen proto, aby společnou výletními a posud neskušenými cestami evropské Alpy prohlézali a přelézali.

Nesmrtevnost spinovatelská

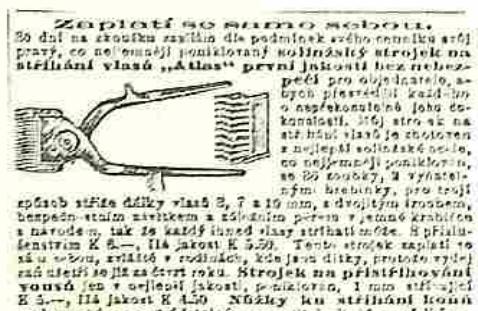
Mexi 50.000 spisy, které v 17 tém století vyšly, jest jich jen 50, co větší známosti vynikají a posud se ještě tisknou; a mexi 50.000 spisy 18 ho věku není jich o nic více, jež by jakési důležitosti pro potomstvo v sobě chovaly. Po 3.000 let píší se již knihy, a na celé zeměkouli jest jen malý počet spisů - ne od 500 spinovatelů - které zhoubnému času ušly a lidskému pokolení zachovány jsou. - Mnoho je povolených, málo ale vyvolených k slávě nesmrtevné!

Kde jsou nejvyšší vrchy?

Jakož se měří hloubka moře, měřila se již od dávna výška hor, i víme, že Švýcary, že Amerika pěkné vrcholy mají, ježto tam 14000, tu 18000 střeviců převyšujou. Nejsou však ony dle jistého vyměřování nejvyššími na zeměkouli naši, musímeť tyto spíše v staré semi kouzlu, v Asii hledati. Odvážlivý Angličán, plukovník A. S. Wanguji, maje k tomu ve svém šíředním postavení v Anglické Indii přiležitosti v nejhojnější míře, a jas vědeckými pomocemi a vědomostmi do syta opatřen, měřil v mohutných horách himálajských nejvyšší vrcholy. Dle jeho vyměření je Mount Everest 29.002 anglických a nebo 27.212 pařížských střeviců...

vybráno z Obrazu života, ročník 1860,
redaktor Jan Neruda

Jen zl. 2.40 stojí můj pravý solnišský strojek na stríhaní vlasů, **■**
■ Který 14 dní na skalku na dobbirku zahrál i navrátil se, že je do 14 dnů napříjem a obousměn navrátil. Strojek na stríhaní vlasů, s nejlepší solnišské ocelí, je co nejlepší ponikláván, pro 2 druny vlasů, místě vydávané hrotky pro delky vlasů 3, 7 a 10 mm., s dvouřadým závorem, pojídavoucí trosekou a závěsem v pravém poměru, s jedinou krabičkou a náradem, takže každý ihned vlas stríhat může. Strojek na stríhaní vlasů je zl. 2.40. Pravý solnišský strojek na stríhaní vlasů je zl. 2.20. Barvený strojek na rychlou a lehkou výrobu vlasů je zl. 1.85.

Záruka na dobytku výrobcu dva

O svatbě krále Václava s dcerou bavorského vévody provozoval v Praze dle pověsti magyk Zytho, český Paust sván, všecké kejky. Mezi jiným spolknal muže, atřevice jeho že však byly špinavé opět vyplili. Pak vyvrhnul také muže do kádě vodou naplněné. Žel li král po pevné zemi, vesloval v kočárci podle něho, aneb jel li onen ve voze, letěl s ním ve vozíku, do něhož cohouti zapřažení byli, o závod. Seděl-li s jinými hosty u stolu, promšeoval ruce jich v očekávání, kdežto po jídlech sehal, ve volská nebo koňská kopyta. Třicet otřepk slámy přeměnil čárami v teliktěl tlustých vepřů, jež pekáři prodali; když pak je tento plaviti počal, odplouli mu opět co všechny. Ubohý pokud postihnuv Zythona v krémě, zamýšlel ho donutiti, aby mu peníze vrátil, když kouselník řekl, počal ho za nohu tahati. Nemalé však bylo leknutí jeho, ana mu noha v ruce zůstala, načež obžalován byv od Zythona tomuto velikou náhradu zaplatit musil.

Cestovatel jeden vypravuje o Bothyech na nejzářší severní točně bydlících tekto: Budujou si domy ze sněhu a ledu, zhotovali u sobě číše a lehy, tabule do oken a mísy z ledu, a sestavujou dokonce saně z ryb, kožešin a ledu, kteréžto všeckohromady smrznutí nechají. Ponevadž se led jak známo také jídá, pije až i dokonce všíká, můžež by člověk snadno na myšlenku nepřišel, že mu není k živobytí vše třeba než smrzlé vody? Vystoupí-li však teplomér nad 0, tuž bývají Bothyové zle v tom, neboť jim pak rosteje celá příroda a všecko co svým nazývají.

Od té doby, co povstaly sváry Angličanů s Čínany, zakořenila se v Číně pověst všebe za pravdu unaná, že je opium, jež Angličané v Číně predávají, s čínskou krvi smíšené, k tomu cíli, že prý plujou koráby Kuliem na plněné do "země zrzovlasou", kdežto se jim krev se strašlivými mukami ubírá. Anglická vláda trpí v tomto pádu podezření za své francouzské spojence.

V čerkeských kmenech panuje obyčej, jedenáctileté dívky v čerstvě jelení kože našívat, v níž tak dlouho vězeti musí, až nalezený ženich kůži díkou svou rozpáže. Užívá se prý prostředku tohoto k zvýšení krásy.

Skamenělé buňky nalezené v Africe jsou nejstaršími stopami života

Vedecký tvrdí, že "mikroskameněliny" jsou 3,4 miliardy let staré
(citované z International Herald Tribune z 25. června 1977)
A. mal Boyce Rensberger

Lei, kde, 24. června /XPT/ - Ve skálách jižní Afriky byly nalezeny mikroskopická jednobuněčné organismy, poslouchající nejstarších známých forem života, které se na Zemi objevily. Jejich stáří je 3,4 miliardy let.

Objev, který vše nejstarších důkazů života posunul několikrát o 100 milionů let, probírá v nálezu asi 200 poměrně zachovalých buněk - včetně buněk, které zůstaly v různých fázích buněčného dělení.

Tento objev posporuje názor, že život nebyl vyvrcholením dlouhé planetární evoluce, ale byl jedinou z nejménějších akomplifikací tohoto procesu. Trilobité buňky pojedou o mnoho méně než nejstarší známé horniny, které s povedenou kury abyly.

Uváděné horniny, v kterých byly mikroskameněliny nalezeny, naznačují, že buňky, i s všech dob, žádoucím mořem rozloženým říčním, žily v teplých mělkých mořích setkávajících miliardy let po tom, co se země rozšířila. Po cca 4,6 miliardách let zformovala.

ještě významnější

Je, že se mohl žít objevit tak časně, dokládají mnoha biologů, že jeho vznik není důkazem nějakého nejstaršího, odolného chemického "národa" jen se když dominovali. Spíše se zdá, že se komplexní molekulky a molekulární struktury, které se považují za "živé", vytvářejí neméně kdykoliv jsou k tomu v prostředí vhodné podmínky.

Jak se nyní zdá, ujištěovala Země tyto podmínky již téměř od samého počátku svého vzniku.

Mikroskameněliny byly objeveny dr. Alou Berghoornem, paleontologem z Harvardské univerzity, a dr. Andrew Knollem, geologem z Oberlin College v Ohiu. Svůj nález ohlášili v pátečním čísle Vědeckého časopisu /Science Magazine/.

Dr. Berghoorn je jedním z hrstky amerických vědců, kteří již léta hledají první důkazy nejstaršího života zkoumáním hornin, které se zformovaly v nejstarších dobách.

Až do doby asi před 10 lety měli vědci málo náležejících náležejících rostlin nebo tvorů, kteří žili před více než 500 miliony lety. Nejpraktičtější živé organismy známé z té doby - t.j. z kambrického období Palaeozotu - byli trilobiti, výhnutí druh orthopoda, a jiní morští bezobratlovci. V oceánech žily řasy, i v lehkých větvích ještě žádný život nebyl.

Protože byli nejstarší tvorové a rostlinky, které byly z té doby nalezeny ve skamenělé formě, již dostatečně vyvinutí, je biologům již delší dobu jasné, že život musel vzniknout mnohem dříve, a to téměř jistě v jednobuněčné podobě, která byla příliš nekappa než aby mohla zkamenět.

Během posledního desetiletí zatímcoily nové objevy kambrický rekord mnohem více dozadu. Vzácné geologické podmínky učinily nejen derry téměř miliarda let staré, ale i organismy, které byly staré o dvou do tří miliard let. Toto období dříve, když Země je známé jako archaikum.

Sférické mikroskameněliny

"Tyto věci, které vypadaly jako buňky včetně měly dát přesvědčivé" řekl dr. Barghoorn. "To co nám vyní je však dle mého názoru přesvědčivé dostatečné. Nemyslím, že by se mohlo pochybovat, že to byly živé buňky".

Nově objevené mikroskameněliny jsou kulovitého tvaru a mají v průměru asi 2-3 mikronu, 400 tisícových milimetrů ve své sebe by mělo tisíce takových buňek. Pouze jako dležení mezirocně znají skamenelé buňky jádro. Jejich genetický materiál se pravděpodobně v buňce volně pohyboval - právě tak jako u současných mezirocnělých fas.

Dr. Barghoorn říká, že buňky nalezené při mikroskopickém zkoumání vypadaly na kousek měkkého černé horniny, která se vytvořila skamu- inicí jemnozrných mořských ulanenin. Při tomto procesu byly buňky v horninu uvězněny a chemicky ohřívány před rozkladem.

Tuto horninu nalezl ve staré skalní formaci 12 mil jihozápadně od Barbertonu v Jižní Africe, v oblasti, kterou paleontologové nazývají již několik let. Přesné místo nálezu - nazývané Figtree /Fíkovník/ patří k velké oblasti ulanenin, která je nazávána jako Swazilandský systém.

- fakt -

Útrubný návod na jízdu na vodních lyžích

Tento vynikající jízdní návod lze prožít v kterokoli v ne plně obsazené traverzi.

1. V autě jedouc na v. jízdy trváme jižním směrem proti směru vedení protiváhu a rostřední sedadlo protiředního vedení vozku.
2. Pravou, popřípadě levou nebo obojí rukou /poole toho jak jsme na vodních lyžích vyučili/ se uchovíme tyče oporu do zadního předního /po stranu jízdy/.
3. Když oba ruky stojí na okraji protiředního sedadla, zvedneme ruce /rukou/ protiřídíme jízdu na vodních lyžích /lze provést různé akrobacie, jízda je pevná i s pod./.
4. Pečlivě na výhybách - plesoví jako větší vlny.

Prožij vše překnou jízdou!

P.S. Nezapomeňte se v závěrku ukládat!

- pm -

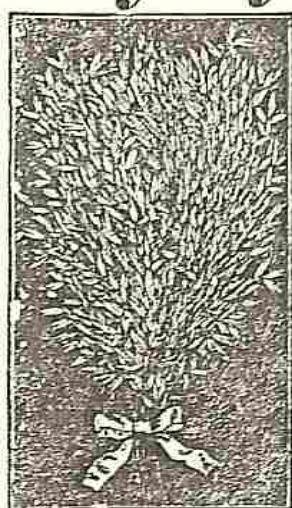
Pomočný materiál:

Jan Neruda: Historky ze Železnice

/výňatek z Obrazu života, ročník 1860/

Seděl jsem v plném coupé. Kdo to zná, co znamená u nás plné coupé, zajisté sobě nepomyslí, že jsem seděl pohodlně. Osm osob v místnosti až šesti osobám přiměřené, každou chvíli sobě vzájemně překážejí, každou chvíli prosí za odpustení — snad se chce tím ze strany ředitelstva železničního jakás takás přilehlitost ku záhadě podat. Jení ostatně nudnější jízdy nad jízdou na železnici. Člověk ovšem rychle dojde místa, mato ale — ty můj bože, byly to zlaté časy na těch dostavnících a poštovních vozech vzdor všem štulcům a modřinám, kterých člověk zakuseil, za te alespoň neujímkovat mu krajiny jako blesk a do vrchu se mohl vždycky trochu projít, aby ho jízda neomrzela. I když jsme s formanem jehdivali a po celou dobu jízdy pěšky šli a ani se na vše nedostali, bývali jsme jízdou uspokojenější než jsme myní! A pak to obyčejně stálé střídání se společností! Sotva že se člověk trochu porohličí a dle šantu a tváře nejmajimavější osobu sobě vyhlídl, sotva, že ústa otevřel, aby ji oslovil, zazní písknutí, dvířka se otevřou a zajímavá osoba se zdvořile poroučí....

Chytry rolník

objednává svoji spotřebu osevního obilí, semen atd. z krajin s drsným chladným ponebím, neboť jen za takových podmínek poměrů vypěstovaná semena dáraví trádu záruku příznivého vzhledu a největší výnosnosti.

Zlatý obrovský osevní oves „nejrannější červenec.“

Velmi otužilá a výnosná odrůda ovesy pro polohy u různého podnebí, původem ovesy 50 kg už Mk 13. — = Kr 15.00, 500 kg už Mk 126. — = Kr 150. —, 5 kg (polovinu balíček) Mk 1.70 = Kr 2. —

Veliký americký dolarový oves (vyobrazen a popsaný v mém hlavním albeníku). Nový průpravný oves podivuhodně výnosnosti semene i slamy. 50 kg Mk 16. — = Kr 19.20, 5 kg (polovinu balíček) k pokusu Mk 2.50 = Kr. 3. —

Rolnicí Sejte „rychlík“ nebo „měsíční červený

jetel!“ Zvláště rychlý vzhled, možno jej v každých 4—5 nedělích použít za zelené krmení, nejrůznější otužlosof proti působení povápnosti a nejvýšší výnosnost vyznává ještě od jiných odrůd červeného jetela. Vyborná vysádění ze všech zemí. Záručené dolnorakouské horské semeno, čisté: 50 kg Mk 30.—100 = Kr 108.—120, 5 kg Mk 12. — = Kr 14.20; 1 kg Mk 2.50 = Kr 3. — (125)

Původní obrovská válcovitá krmená řípa.

Výměrně výnosná a trvanlivá řípa; už 28 liber (22kg). Dosazený výnos ještě = 1/4 hektaru až 700 centim. 50 kilo Mk 70. — = Kr 84. —, 5 kilo Mk 8.0 = Kr 10.20, 1 kilo Mk 2. — = Kr 2.40.

Můj obecný obříkovec cenník obilí k osevi, hospodářským i zahradnickým semenem, bramborám, ovocných stromům, okrasných květinám atd. vychází v lednu a prosinci, abyste si jej vyzkoušeli.

Bavorské ústřední semeniště,

Richard Fürst, Frauendorf I., pošta Vilshofen, Bayer. Wald.

Několik drobných nápadů ke scénáři

Děti v námořnických oblečcích honí motýly. Na vyhlídkové cestě je mnoho motýlů. Bílých, modrých, žlutých. Mají radost. Jedou drágu! Pojďte se podívat! Jak jim to sluší!

Procházejí se po malé kolonádě. Ano, jsou tu všechni. Pan lékárník se krovna zdraví... Je horký letní den. Nesí lázeňskými hosty je i nás přednosta. Trápi ho průdušky a tak si... Pan lékárník atd.... Pan přednosta... hergot....

Musika pana učitele nebo ředitelky Hejkavého vesele vyhrává... Slezna učitelka Kučernková má ale krásný hlás, že? Jdete odsud uličniči! Dělat na ní cokolivé posuňky a opicíky se nesluší...

Pánové se občas zdraví kývnutím hlavy a nadzvednutím své buřiny... Dámy s vějíři, je tady i paní radová a lékárníková. Zrovna probírají klobouk paní... Ze se nestydí, takovou ohavnost nosit. Vypadá jako hastrč. No fekněte. Já bych to ne měl hlavu nedala. Byť to vypadá jak ta... no... Botanická zahrada. Ale neříkejte. Vzpomeňte na ty její lehké boty. Taky výkřik módy a už se nosí. Mně se ten klobouk docela líbí. Ale paní radová, vy se jí vždycky zastanete. Podivejte, jak se nese... no, to je vrchol...

Hení to v lázních a není neděle. V rohu halы státního nádraží hraje starý kolovrátkář na svůj starý kolovrátek, který určitě zdědil /třetí generace/... Kolem něho se přehnal veřejný posluha. Lepiř plakátu zrovna lepí plakát, který zve na Uměleckou výstavu 1886 /Kunstausstellung 1886/. Strážník Štěrba a soudní sluha Bayer spěchají vsadit letynku do Prokopovy ulice na Malé Straně. Cestou si kupili u kaštanáře Štěrby kaštany.

Prodevač parku Sauer má plno práce. No jasné, přijel vlak. Nádraží dráhy císaře Františka Josefa Ia státní železniční společnosti. A tady je zase jedomní obchodník. Co si te nese? Asi růžky. Nechám si ostříhat plot. Ale nejdřív najdu do pouliční kuchyně. Tam si dám. Ty mládežce ale ty konve zvoněj. A tady voní preclíkář. Hm, jaký má asi dneska preclíky. Kekl bych jako vždycky. Dnes si nekoupím. Chodím rád na nádraží.

Ale ze všeho nejvíce rád chodím po Praze a koukám. To člověk vidí vše. Od nádraží dráhy Fr. Jos. I kolem koňské brány po Václavském náměstí dolů. Koňskou drahou k Pražné bráně. Parolodí Praha /Prag/ kolem občanské plovárny na Císařskou louku. U Šitkovských mlýnů se v zimě bruslí. Vojenská strážnice v staroměstské radnici. Mezník Josef Lustig v Platnéřské, pouliční kuchyně v Jílkově. Mám ne-toulky po Praze štyřicet let. Podívat se do Stavovského divadla. Největší pražský sklad kávy, cukru a banatské mouky F. Stránský v Rytířské. Výčep piva v Náveské, Kaiserova kavárna na rohu Vodičkové a Václavského náměstí, obchodní dům Haasův na Příkopech. Masmó krámy v Lazarské, ústav hlucho nemých na Karlově náměstí /Faustův dům/. Západní nádraží /Smíchov/. Prevozník pod Vyšehradskou skalou. Ledňáři na Vltavě u Šitkovské náplavky. Závody velocipedistů na Smíchově a koňské dostihy na Císařské louce. Matězový most a Ferdinandova třída. Sál a lázně na Žofíně a Střeleckém ostrově. Sovovy a Odolovky mlýny. Újezdská a Porfířská brána. Jakubská pouť před Újezdskou branou. Pidlovačka v Huslích. Hudba pluku hraběte Ginskaje v zahradní restauraci Bellevue za Žitnou branou. Kartounka a porculánka na Smíchově.

Jsem jako na trně, to všechno je Praha, a já se rád toulám. Jsem pražský tulák - tovaryš. Škoda, že Kamenný most je poškozen. Po povodni. Budu se muset podívat také na Malou Stranu a na Hradčany. Dneska už jdu alespoň domů. Zase až zítro.

ART BUCHWALD : DOTĚRNÍ NÁVŠTĚVNÍCI

Přeložil Z. Fügner

Naše malá skupinka se pomalu loučala parkem na rasbřesku, když se nad našimi hlavami přehnal létající talíř z jiného světa a perfektně předvedl přistání na třech bodech. Z talíře vystoupil asi tucet malých zelených lidiček. Jeden z nich, který se honosil čtyřmi hvězdami na rameni, vypadal jako velitel. "Zavedte nás ke svému vůdci" řekl. Podívali jsme se jeden na druhého, zaskočení. "Co jste to říkal?", zeptal se Sullivan. "Řekl jsem zavedte nás ke svému vůdci. Nerozumíte anglicky, nebo co?" "My vlastně ani nemáme vůdce" odpověděl můj přítel Guggenheim. "Ale máme presidenta". "Možná" řekl Lindstrom "by jeme ho mohli zavést k senátoru Robertu Byrdovi. Ten má v ruce víc nitek než president". "Tim si nejsoum jist" řekl Redfern. "On takový senátor Russell Long má největší moc v téhle zemi. Nic se neobejde bez jeho schválení". "A co takhle Tip O'Neill? Ten opravdu řídí nejvyšší záležitost" říkám já. Zelený mužíček se čtyřmi hvězdami začínal být netrpělivý. "Nemáme moc času, tak se konečně rozhodněte. Slyšeli jsme, že Henry Kissinger je váš vůdce". "Ale to bylo před rokem. Dneska je všechno jinak. Kissinger je jenom profesor na univerzitě v Georgetownu". "Podívejte se, přicházíme z veliké dálky", řekl zelený mužíček, "a jsme unaveni. Odvedete nás ke svému vůdci nebo neodvedete?" "Rádi bysme", řekl Guggenheim omluvně, "ale v tomto okamžiku opravdu nemáme vůdce". "Jak tedy žijete, když vás nikdo nevede?" zeptal se zelený vůdce. "Re, moc se toho neděje", odpověděl jsem, "my si jen tak žijeme, každý po svém. President říká, že by chtěl dělat touhle a kongres zase tamto, a konečný kompromis neuuspokojuje nikoho. Nechtěl byste navštívit Arthura Burnsa?" "To je váš vůdce?" "Rá, ale stará se o naše finanční záležitosti a prezidenta Cartera z něho chytají křeče". Zelený mužíček si začal myslit, že si u něho utahujieme. "Každá země musí mít vůdce", vykřikoval a mířil na nás přístrojem, který vypadal jako laserová pistole. "Prosím vás", zaprosil Redfern, "my se vám opravdu snažíme omoci. Ale ještě se nám nikdy nestalo, aby se nás někdo zeptal, kdo je náš vůdce. Carter slíbil, že jím bude, ale zatím se o to jen pokouší. To není nic jednoduchého být vůdcem ve spojených státech. Kdyby jste přistáli v Sovětském svazu, byli byste okamžitě zavedeni do Kremlu". Zelený mužíček něco zamumlal k ostatním zeleným lidem, "emu jsme ale nerozuměli, a všichni se začali s něčem dohadovat. Potom se na nás zelený vůdce obrátil. "Pokud tedy žádného nemáte, chtějí vědět, jestli nech-

cete za vůdce mne!" "Mě by te nevadilo", řekl Guggenheim. "Mě to vyhovuje", přitakal Redfern. "Ta pozice je volná, jestli se ji chcete ujmout", řekl mu Lindstrom. "A jen tak se zdrojností byste tu záležitost mož projednat s Fricem Mondalem v Bílém domě". "Kdo to je?" "Ten se stará o všechny administrativní záležitosti, pokud se týkají styku se zástupci jiných planet".

Art Buchwald je autor, který má svůj pravidelný sloupek na poslední stránce deníku International Herald Tribune. Tyto povídky jsou již všechny přeloženy a vycházejí 1. února 1978 v edici Lá ně za silně nevlidného počasí, nákladem brožované 16015 výtisků 1.20
vázané 10000 výtisků 2.20
biblio fil. 10 výtisků 220,-

LH na královské cestě

/rozhovor v Karlově ulici, Štědrý den dopoledne/

Füg. - k neznámému, celkem sympaticky vypadajícímu mladíkovi
"Rémáte sirký?"

NM /neznámý mladík/ - "Nemám!... Ale podívám se." /Šacování ka-
pes/..."Ne...." /Šacování pokračuje/..."Ne, 'ne..., ale
včera jsem měl".

Füg. - "Ale já jsem myslil spíš dneska"

NM - "Zítra budu mít"

Mař. - "Tak my přijdeme určitě zítra".

zaznamenal -fak-

Vánoční charita /nepříliš originální/ a mystifikace Z.F.

Do Čertovky /pod Karlovým mostem/ vypuštěni mezi 10.05 a 11.20 hod. dně 24.12 kapří /celkem 4 ks, váha 1.45 kg - 1.70 kg/. Výběr neprovědli samozřejmě LH, ale pouliční prodeavači.

Kojným divákům vysvětloval Z.Füg.: "Je to ale náhoda. Jdu pouštět kapra a koukám, že tamhleti /zbývající LH/ měli stejný nápad".

A L A N M A T T S : K S I H A

Sestá a poslední kapitola : TO

Přeložil V. Pukter

Opravdový humor spočívá v tom, že se dokážeme smát sami sobě. Právě tak sice opravdová humanita v tom, že známe sami sebe. I jiní tvůrcové se dokáží smát a milovat, myslí a slavit, zdá se však, že k reflexi dochází jen u lidí; jen lidé přemýšlejí o myšlení a vědění, že vědí. Je-li z tuto ochopnosti nesprávně zachaseno, přivede nás - podobně jako myslí a cítí - k začarovaným kruhám a smrkám, naplnuje však lidský prochodec ron luncí. Všemu co si myslíme a co cítíme, odpovídá okamžitou "osvětu". Věmu co by jinak bylo plaché a malé dává kloubku a obzah.

Dilosť sebe sama /1/ v nás evokuje údiv, a ten nás vede ke svědovosti a výzkumům /2/. Je nás pak nezájímá více než lidé, i kdyby to mohlo být jen sice vlastní osoby. Každý inteligenční člověk má vědět, co je v něm skryta /4/. Člověk je fascinovan i frustrován smutnou věcí, které má, je tou nejalečitější. Je zjevné, že lidský organismus je ze všech nejkomplexnější, a protože každý lidský organismus tak intimně navazuje, je nevhodné mit k němu tak blízko, že se k němu nelze nikdy zcela dostat. Je tak neunikávlivou inspekci jako smotné vědomí. Právě z tohoto důvodu byly kořeny vědomí nazvány paradoxně nevědomím /5/.

Člověk, který v nás vyvolává ikušení nazvat ho bucoem, nevidí na tom, že je člověkem a je fascinujícího; jeho lidství je nezpůsobilé, protože ho nikdy nezaplnilo úžasem. Nevnáš člověku, který nezachádá nic fascinujícího v životě, noco schází. Mohli byste namítat, že to vše je jen profesionální jednoduch filosofie. Jen ti se domnívají, že všechna lidi, kterým schází metafyzický smysl, že každý kdo myslí je filosofolem - až ná dobrém nebo špatném -, protože nemůže myslit bez racionik, bez sákladních /a v tomto smyslu metafyzických/, podokladů o tom, co je rozumné, co je to dobrý život, co je rádost. Mít takové předoklady, je na všechno, nebo novědomě, zámená filosofovat. Člověk a praktickými zájmamy, který filosofii odbyde jako soubor neotřeb jen smrkám /6/, je racionikem nebo pozitivitem, a to velice náročným, rozeče o své pozici neprémýšlel.

Právě tak fascinující je lidský organismus je však i prostředí /7/, které člověka obaluje. A tento souvisok fascinující jen jde souboř partikulárních věcí a událostí. Chemie, biologie, geologie a ekonomie jsou fascinovány jen detektily našeho prostředí, metafyzika je fascinována celou věcí. Jen stěží si dovedu řešetavovit senzitivního člověka, který je očividně metafyzický údív, člověka, který nemá možnost využít otřebu klást otázky, které nemohou být zcela formulovány.

- roz. překl.: 1 - v originále "feedback-systeme"
2 - v originále "self-knowledge"
3 - v originále "investigation"
4 - v originále "what makes him tick"
5 - v originále "unconscious"
6 - v originále "a lot of mindy actions"
7 - v originále "environment"

Je-li jasnému skutečným čtem - ptal se da Chardin - veemír, u jedinou skutečnou vše všechno, co je tady všechno?

V okamžiku, kdy položím tuto otásku, se musím tázat znova. Jaku odpověď mohu na takovou otásku očekávat? Na otásku "Co je to?" odpovídám obvykle tak, že označenou věc nebo událost nazadíme do nějaké třídy - svířecí, rostlinné nebo nerostné, pevné, tekuté nebo plynné, běžící, skákající nebo chodící. Jaká třída je však vhodná pro všechno? Co se o něm dá říci? Definovat námená omezovat, vytyčovat hranice, srovnávat a stavět do kontrastu, a z tohoto důvodu se zdá, že všechno, všechno, uniká definici. V tomto smyslu se myslí cítit ve scéně absolutním omezení a dá se s rávne snášet, že klesání takových otásek je jejím anachoritismem. Podobně jako nebude nikdo hledat ranu v rávnu ve slovníku by se země mohl myšlení ani mluvění používat, proto, co mohlo být myšleno ani vyslověno. Otázka "Co je všechno?" pak nemá žádoucí logický význam, jestliže se mohou udat hluboká. Wittgenstein když rohlasil, že lidé, kteří klesají takové otásky, trpí pořuchami intelektu a záleží by byt léčení filosofickou terapií. "Beint Philosophie", řekl, "znamená myšlet o myšlení takovém uprostřed, abychom rozlišili skutečné myšlení od nemyslu."

Ale ani tato eleganční logika se neuvěvřila potřeby vedět. Je neuvěřitelné vlastní, že se všebe něco stává. Je možné tento pocit vyjádřit formou rozumné otásky, na kterou někdo mohl dostat neopakujivou odpověď? Problém směr i ocíva v tom, že ohledáním sičvali odpověď, posudíce při hledání o jehož znamení mohou myslí kus inspiru a nápisem "polibek". Metaphyzický údaj klesá zpět prohlídky, vize, zjevení, které nám bane slov využití, roč je zde všechno a co to je - ráve tak jeho nám využívají, když lásky, roč jsou zde muži a ženy.

Jako by se tedy Flei, že nejlepší odpověď na otásku "Co je všechno?" je "Dívaj se a uvidíš!". V otázce je všechno obnášeno patrně, o čemž zakládám, po jehož záruce, která se na všechno skryvá a kterou nás obvykle myslí a cítí a dokáže nechat. Myšlenky i pocitů jsou analytické - selektivní a roč mohou být, podstatně i jen jako snášet /1/ všechno v mimořádnosti. Člověk má vlastní "metaphyzický instinkt", který nemusí být touto zjevou mimořádnosti upokojen.

Dokud máme záruku, že všechna potenciálna okryvá všechny možné reakce? Pokrývají jen některé všechny reakce, některé lidské záložnosti faktu a mimořádnosti. Mení rety námo prázdroj, ráve tak námo, rázdroj nesí jednotlivými myšly. V těchto mezních je temno, a v tom se okryvá nesí mení všechni. Zároveň je toto temno i zdrojem naběhu neurčitého strachu z všechny úzkosti, ale i domovem Boha. Jen oni za jí cíjení, totální závaznost všechno co se, říká, tedy toho, co k nám, říká, v kusech, "řádce", které existují jen v mnoha klínvách, v násobem omezeném vnímání. /2/

Intuitivně si je člověk jist, že všechna mnohoat všechna událostí je "na" nebo "v" něčem jako jsou čároviny v pravidle, světla a osvětly v dimantu - abo slova i myšlení, jsou všichni v něčem. Je tomu zase roč, že člověk sam je jednotným organismem, a jsou-li všechna události v běhu "na" nebo "v" něčem, pak jsou v jeho nervovém systému. Ale v tom jsou všechny člověkové systémy?

Toto záhanu něco bylo nazýváno Bohem, absolutnem, přirozenem, intuitivní, energií, rostarem, čírem, myslí, b. tím, rázdrojem, nesouhodlím - tato jména a fceje se mohou v závislosti na větu i telektronickým, která povahuje všechnu za absurdy, jindy a. inteligentii.

1 - , sam. řekl.; v originále: "multiplicity"

2 - (za autora): Iain Parris: "Kafka, Rilke a někdy i tilde", The Listener, British Broadcast Corporation, Londýn, 2. prosince 1965, str. 855

jednou za nadlidský /1/, jindy za podlidiský /2/, jednou za určitý, podruhé za neurčitý. To všechno bychom mohli označit jako neosmyslné zvuky, kdyby ~~z~~^z všechny tyto konkrétní zvuky měly být pod tím ležící posunek o posadí bytí /3/ něco víc než produkt intelektuální akademie. Tato slova jsou však často používána k určení živých a témař myseleve konkrétních snášíků - "sjednocujicímu" /4/ prozitku mystiky, který se v různých variantačních výskytuje témař v každé kultuře všechn doba. Tento prozitok je transformovaným pocitem sebe sama, o kterém jsem již hovořil v předcházející kapitole, a je vyjádřen v "naturalistických" termínech, odlišných od všechn hokus-pokusů s myslí, dubí a jinými, intelektuálně rohavými, slovy.

Savcory univerzálnosti tohoto prozitku a snady, o kterou je všeobecně popisován /5/, považují jej jistí lidé za boháč se výskytujející halucinaci s charakteristickými symptomy paranoidy, která nemá vlastním informacím o fyzikálním vesmíru nic přidat. Právě tak jaké nemáme nic říci o vás, nemáme o něm ani nic cítit nebo něco prolít. Všechny všechny myseleve jsou selektivní. Prozíváme - právě tak jako myslíme - pomocí kontrastu. Prozitok toho, co leží pod VŠEMI prozitky, by byl jako sputření vlastního okna, který je něčím spojeným všem všem viděným. V jaké barvě a tváři - jiných než všechny kontrastující barvy a tvary - bychom viděli vlastní okno?

Metaphysika, podobně jako filosofie, se nedá jednoduše vyléčit nebo opustit, jako kdyby byla nejkouzelnější intelektuální chorobou. I ti nejantimetafyzici - jíž filosofie vždy skutečnosti svou vlastní tichou metefyziku, která se ukryvá za tvrzením, že všechny prozitky a náležitosti musí mít na náklad nejkouzelnější trídu, kontrast a srovnání mezi nimi. Připomínám, že je ačkoli hovořit o bílé, protože je známa v kontrastu s černou a ve srovnání s červenou, oranžovou, žlutou, želenou, modrou, indigovery a fialovou.

Tato domáckna, se větším věděním je možné jen v pojmech kontrastu, je tak metafyzická, jak jen může - jiná domáckna být. Nejdříve jinak: větším věděním je uzávěr všejedných vztahů mezi myseleve prozitky a všem všem událostmi. A to je již obzvláště blízko výroku o vás. "Všechny všechny jen známé jen podle svých vlastních roudil a vedeností". Dovedenou-li antimetaphysiku na sena, pak se může přes větším prozitok dostat dokonce do ještě větších metafyzických aloubek.

Přijďme, že výrok "vše je energií" napřináší více informací než výrok "vše je vším". Abych mohl energii popsat, musím ji edilisit od ne-energie neboli od masy. Má-li tedy "vše" obsahovat i ne-energiu /masu, prostor či čas/ jiného/, bude tedy nejen neinformativní, ale i neosmyslné říkat, že ~~z~~^z vše je energií. Chceme-li tedy trvat na tom, že energie může být pouze a poprvé pouze pomocí kontrastu s ne-energií, bude to argumenty totéž jako tvrdit, že energie /neboli pohyb/ je manifestována - neboli jednoduše existuje - jen v kontrastu s něčím relativně nehybným. V této události tedy něžní energie na nehybnosti a nehybnost na energii. Relativita neboli všeobecná návislost této věcje je tak blízko metafyzické jednotě, která se ukryvá na roudilech, jak by si jen kdo mohl přát.

1- pozn.překl.: v originále "superhuman"

2- pozn.překl.: v originále "subhuman"

3- pozn.překl.: v originále "Ground of Being"

4- pozn.překl.: v originále "unitive"

5- pozn.autora: mimořebožnemu čtenáři doporučuji Buckeho Kosmické vědomí /Cosmic Consciousness/, Jamesovy Variace náboženského prozitku /Varieties of Religious Experience/ a Johnsonova Hlídače kopce /atcher of the Hills/

Rásky si myslím, že by mohly být všechny filosofické hádky
zredakovány na hádky mezi přívřeční "trnu" /1/ a přívřeční "lepid-
in" /2/. Přívřeční trnu jsou houkavatí, příšni a přesní, a rádi
zadávají roudily mezi všechni. Dávají prednost žáanticím před vlnením
a diskontinuitou. Přívřeční lepidlo jsou úticečtí
romantici, kteří náluží široké generalizace a velké syntézy. rodrhu-
jí jednotu, která leží pod všechni a išklikují k pastořstvu a mysticismu.
Vlnení se jim hočí mnohem lépe než žástice, a diskontinuita je nutí
k okří, aby hubu. Filosofové trnu povídají filosofy lepu na poněkud ne-
disciplinované a vagní snílky, kteří klouzou přes tvrdá fakta jako ne-
jaký intelektuální slimák, který se chystá poslat celý vesmír jako
"undifferenciated aesthetic continuum" /3/ (zdroj filosofa prof. R.H.
C.orthrops). Na druhé straně, filosofové lepu povídají své kolasy,
přívřečné trnu, na nainovované kostry ben jakohokoli vlastní a vitálních
stavů, kteří se pohybují s ruchocem a evakánem jako výjimečné mechanické
myšlené vesmírného jmenosjšího citání. Obě strany by však byly jenom
ben druhé bezmáje ztracené, protože by nebylo o čem se mluvit, niko-
do by nemohl své pozice a směr tok filosofie by se nezastavil.

Tek jak se vše vše v světě akademické filosofie myní mají, jsou
v Anglii i ve Spojených státech již několik let přívřeční trnu v phe-
nomenu empirismu postavili filosofii do jedné fudy a mystikou vedy a
mohli přeměnit filosofickou knihovnu na laboratoř, novy - jak řekl
William Burle - mohli do práce chodit v bílých pláštích, když se uká-
že, že te je cesta k úspěchu. profesionální časopisy jsou myci prá-
ve tak neutivé jako pojednání o matematické fyzice, a mají také přesný
a precizní vztah k přesnému debaty jako bakterie k mikroskopu. Jejich výročná převaha nad přívřeční lepu téměř hrubila filosofii
jako disciplínu, protože jsme se dostali téměř až k bodu, kdy novou
fakultu filosofie své konceptu a učebny a přestanoucí své sbírky na
matematické a lingvistické fakulty.

Historicky je to pravdopodobně extrémní bod pohybu intelektuál-
ního světa, který zavedl módu plné automatického modelu vesmíru, ex-
trémní bod vaku analýzy a specializace, v kterém jsme stratili vizi
vesmíru a ohrožující kompleksností dospělosti/4/ a procesu, který nazval

1 - pozn. překl.: v originále "prickles"

2 - pozn. překl.: v originále "go"

3 - pozn. překl.: v originále "undifferentiated aesthetic continuum"

4 - pozn. autora: akademická filosofie stržila svou jedinečnou přile-
nitost v roce 1921, kdy Ludwig Wittgenstein poprvé publikoval
svůj Tractatus Logico-Philosophicus, který nakrátko touto po-
sabí: "Správná filosofická metoda by měla vypadat takto. Ne-
říkajte nic s výjimkou tomu co může být receno, tj. k výjimkou
tvrzení přírodních věd, tj. neříkajte nic, co nemá s filosofi-
íci speciálního. Vědy, když si někdo ráží tvrdit něco matemati-
ckého mu dokádá, ze ve svém tvrzení nedá jistým náležit-
nostem význam. Tato metoda může někde lidi neuspokojit - mo-
žou mít pocit, že je neutivne filosofii - je to však jediná
správná metoda. Moje tvrzení mají v tomto smyslu jen
vysvětlačí charakter: ten, kdo má pocit, že je někdo pro-
hlásí za nerozumné, nejdříve se všechnu musí říct a řec, když
/až se dostane náhoru někdo žebřík/. Musí tato tvrzení pro-
konať; teprve pak vidí svět správně. O tom mluvit, o
tom je autné mloct." Toto byl pro všechny akademické filosofy
kritický okamžit: zachovat totální mlčení a dostat tuto dis-
ciplínu až do roviny díré kontemplace - a když jsem praktiky
meditace a Zen-buddhismu, ale i Wittgensteina pokračoval v ala-
verdi a pacif, protože jak jinak může filosof ukázat, že pracuje?
- Toto psání je z anglického překladu Ir statu, publikovaného v roce 1991.

C.G.Jung "enantiodesmia" dochází po dosažení extrémní pozice k obratu a posunu směrem k druhému pólu. Tento proces se může jevit jako bezdětský a repetitivní doraz udejde k uvědomění, že protikladné extrémy mají polární charakter a novodajem se potřebují. Pívrláčci trnu by nemohli existovat bez pívrláček lepu a naopak.

K tomu, aby se filosofie pohybovala jinom než kuglou a zpět je třeba myslí pro KORALATIVNÍ VIDAŘI /1/. Je to technický termín pro duchovně porozumění černobílé hře, kdy je naprostě jasné, že všechny explicitní protiklady jsou implicitními spejenci - je korelativní v tom myšlení, že protiklady jsou společně a nemožnou oddělit existovat. Rávě tedy - spíše než obecně rozdílů do kontinuum konečného lepu /2/ - je metafyzickou jednotou, která se ukryvá pod světem. Tato jednota /3/ může pouhou jacinestí /4/ jako protikladu mochosti /5/, rotoče tyto dva termíny jsou samy polární. Jednota neboli nedělitelnost jednoho a mnoha se vyskytuje ve filosofii Vedanty jako "non-dualita" /advaita/, aby se tak odlišila od prosté uniformity. Je pravda, že tento termín má svůj protiklad, dualitu, rotoče, okud omdluje každý termín třídu, intelektuální škatulku, má každá třída vnitřek, který ji polarizuje od vnitřku. Z tohoto důvodu neokáže jazyk transcedovat dualitu víc než dokáže malba v fotografii. Fekonat dva dimenze. V důsledku konvence nevedené v perspektivě se má na to, že jisté dvourozměrné čáry, které se upírají k nějakému bodu /6/, představují třetí dimenzi blbasky. Podobně se má na to, že dualistický termín "non-dualita" představuje "dimenzi", v které nabývají explicitní různily implicitní jednoty.

Za začátku je obtížné toto korelativní vedení narušovat. Upružidávají jej popisují jako stenušku širokou jen jako oslí břitvy, akt balancování mezi teckem a cítrém lant. Obyčejné vidění "misi" třídími a protiklady nevidí nic. Život je pro nás sérií malých vých volub, které vyžadují povnou vazbu k tomu či onemu. Hmota je hmota, že už ji více být nemůže a prostor je antolik něčím, že už být víc něčím něčím. Jakkoliv explicitní dimenze musí nimi se zdát nepochopitelná - není-li jí něčeho vlastní vědomí nebo mysl, to však patří nepochybně na stranu hmoty, a je všechno ohrožovaná něčetou. Ale s lehkým posunem pozorovacího bodu se vznájemná závislost protikladů stane zřejmá. Kdo tomu věník uvěří?

Je možné, že já sám, má existence, OBSAHUJI být a nicméně takovým způsobem, že sart je pouze intervielen "vypnutí" /7/ ve všechně jistotě vypnutí/z pnutí? Je myslitelné, že jsem v základě všechnu existenci - momentálnou a následně i když teď všechn jedou polovinou sebe sama, která se stotříznala s celkem? Musí-li být volba buď černá nebo bílá, musím se tak stotříznit s bílou stranou, abych si nezportovně neuvědomoval, že v černobílé hře nemůže ani jedna strana vyhrát? Nebo je to vše jen pohrávání s formalismi vstupy misi slovy, které postrádají jakýkoliv vztah k mé situaci?

K tomu, abych mohl odpovědět na poslední otázku klidně, bych musel věřit, že je logika myšlení nela libovolná, že je čistě lidským vynálezením bez jakékoliv základny ve fyzikálním vesmíru. Jist jsem ukládal jí k projektujeme logické vrásky /8/ /sítě, mřížky a jiné druhy ká-

1 - pozn.překl.: v originále "sense of correlative vision"

2 - pozn.překl.: v originále "miasmic absorption of differences into a continuum of ultimate goo"

3 - pozn.překl.: v originále "unity"

4 - pozn.překl.: v originále "one-ness"

5 - pozn.překl.: v originále "multiplicity"

6 - pozn.překl.: v originále "vanishing point"

7 - pozn.překl.: v originále "off". "On" překládáno jako napantí.

8 - pozn.překl.: v originále "design"

kultu/¹ a umisťujeme je na klikatý /1/ fyzikální svět. Neuvědomime-li si co děláme, může nás tato činnost snadno značit – přenášet všechny tyto věci do lidského nervového systému, který rozhodně ne světu pochází a do světa prostředí se mohou víc snášet s fyzikální vědou než nás můžeme uvědomit. Zavírám jsem ukázal, že koreaktivní myšlení o vztahu organismu k prostředí se mohou víc snášet s fyzikální vědou než nás můžeme uvědomit a je to vlastně myšlení o vlastním vlastním světě, který je v neustálém konfrontaci s nepráteleckým a odděleným světem. K rozdělení spojující mniší lidskou logiku a fyzikální vězem bich se musel vrátit k myšti o světu jako o i-kutně vznášejícím "jazy". Ani neurologie ani biologie nebo sociologie nemají s něcím takovým souhlasit.

Jsem-li na druhé straně subjekt a objekt, organismus a prostředí polý jediného procesu, pak TOTO² je moje opravdovou existencí. Jak je psáno v Upanišadách: "To je Samo³ /4/. To je skutečnost. Jsoš to ty;" O tom však nelze dle Ríhot nebo si myslit dokud se nevynášíme ke konvenčním dualistickému řeči – podobně jako jsme moci uvažit linii paralelní, chceme-li znázornit na plátně povrchu hliníku. O tom co se nám v ohledu na protiklady se dá diskutovat – pokud je něco takového všechno možné – jen v pojmech protikladů, a to snadná použití řeči analogie, matice a myšti.

Problém není jen v tom, že je jazyk a totiž dualistický, že slova jsou jen nálepkami pro vzdáleně se vyloučující třídy, ale i v tom, že TO je mojí vlastním víc mnohem než jsem se domníval, že pro moji existenci tak základní a centrální, že s něj nemohu udělat objekt. Neexistuje například jak se postavit mimo něj, a neexistuje ani potřeba se o takovou věc pochoupat. Skouším-li TO uchopit, vede to natraktivně k návěru, že TO není skutečně moje. Kdyby něco takového bylo možné, strabil bych tím, že bych se pokoušel TO uhnít, jeho smysl. Proto ti, kteří skutečně vědí, že jsou Tím, bez vyjimky tvrdí, že TOTU berou sumi. TO rozumění rozumí, neopak to není možné. Nikdo nechápe a ani nepotřebuje jít ještě hlouběji než hlučko.

Skutečnost, že TO unika každému popisu, se však nesmí – jak se vlastně často stává – zaměňovat s abstrakcemi, na které je TO někdy vydáváno; se jakýsi přihledně kontinuum nebo nerozlišitelné kosmické cele. Jen nejkonkrétnější obraz Boha otec, s bílým vousem a plstým rouchem, je lepší než takové abstrakce. Západní studenti východních filosofii a náboženství soudí mezi hindu a buddhisty osvětuji, že věří v beztvárné a bezatributivního Boha, a to jen proto, že hindové a buddhisti trvají na tom, že kněžská konceptua nebo objektivní obraz TOTO je neplatný. Takzvaná konceptuálnost této neplatnosti se však vztahuje ke všem takovým konceptům, nikoliv k TOTU.

V řeči a myšlení o TOTU však není jiné alternativy než názvání konceptu a obrazu. Pokud si neuvědomujeme co děláme, není to na škodu. Modilitativní neopodíví v používání obrazu a představy, ale v jejich základě se to co představují. V tomto ohledu mohou být dualistické představy a všeobecné abstrakce smíchem zradnější než bronzové medaly.

Bily jste prováděcím vyučováním v kultuře, v které byl co dluhá staletí představitelem TOTO Boh otec, pro kterého se používá zdájícího ON, protože TO se zdá příliš nesoborní a ON by samozřejmě mohlo vypadat inferiorně. Je tento obraz či řečstava jako funkční myštu stále ještě použitelná k tomu, aby nám dodal nějaký consensus o životě a jeho významu pro všechny residingné národy a kultury na této planetě?

1 – posl. př. kl.: v originále "wiggly"

2 – posl. překl.: v originále "design"

3 – posl. překl.: v originále "IT" – týká se i všech dalších použití tohoto pojmenova v různých formách /TOTU, TÍM, TOM atd./

4 – posl. překl.: v originále "Self"

Nebene otevřené, obrázek Boha otce se stal směšným - pokud si ne-předtěte svatého Tomáše Akvinského, Martina Bubera nebo Paula Tillichse a nejistite, že můžete být abrahámovým židem nebo křesťanem, aniž byste museli dobrovně věřit v kosmického otce. Ale dokonce ani tady nemí- močné pocítit silu tohoto obrazu, protože obrázky mají nad náseni emociemi větší moc než koncepty. Budete se jako abrahámový křesťan každý den modlit "Otče náš na nebesích" a myslíte vás tento obrázek dostane: emociemi se uvedete do vztahu k tomu tomu jak k idealizovanému otcemilující, ale fiktivní personální bytosti, která je cestou jiná než vy sám. Dokud sám sám pojmíte jako oddělené ego, můžete být samosfajmě-ní něčím víc než sociální instituci, a to může ještě instituci, která přestala být fungující životní hrou, pak jakékoli otrávou zákonů než vám i konstrukci realitu postrádá návaznosti.

Mladší členové naší společnosti se rozhazují novic jíž delší dobu ve stále rostoucí rebelii proti otcovské autoritě. V průmyslové společnosti je domov převážně sociální, otce doma nepracuje, takže doma děti nemají na jeho povídání rádu učest. Otec je pak jen postavou, která má peníze. Po pracovní době se předpokládá, že na svou práci zaměstnanci budou se bovit. Komín, časopisy, televize a populární karikatury /1/ portrétují roto tetínek jako inkompetentního klisuna. Tento otec je bonusem z velké části pravidlivý, protože tetínek se stal obětí klisnu, že práci je jednoduše to, čím si vyděláváte peníze, a že na peníze můžete doslat všechno co si řelete.

Dení potom bádný div, že stále se svyžujejí počet studentů nechce mít s otcovým světem nic společného a dálka vše pro to, aby se kryli mimo domov /2/ obchodníku a úředníku vymuli. Rovněž architekti, lékaři, právníci a profesori mají kanceláře mimo domov, a protože se finanční posadavky jejich rodin neustále uvyžují, jsou i ona v pokusení povzbuzovat svá něměstná za pouhé prostředky k vydělávání peněz. To vše je daleko ještě zhoršováno skutečností, že rodiče již své děti nevychovávají ani nevzdělávají. Dítě pak vyrůstá bez pochopení nebo nadšení pro práci svého otce. Místo toho jej poslou do školy, vedené převážně ženskou, která nedělá jinou věc než předávají masově produkované vzdělání, které připravuje dítě na všechno a na nic. K otcově práci nemá, jak dítě všeobecně lásný vztah.

Zároveň tímto anehodnocením otce si zádlnáme zvykat na tak zá-hodnou a impozantní koncepti vesmíru, že dokonce ani nejlepší obrázek otce k vysvětlení dálce nepostačuje. Problém spočívá v tom, že nejsme schopni pochopit vyšší než lidskou představu o otci. Jen málo z nás potkalo někdy análogu - většina z nás i kdyby nějakého potkala by ho pravdepodobně ani neponamla - a tak jsou naše představy neobsažné nebo nadobsažného Boha bezmájeňné podlidské /3/ - Zejde, buztvaré světlo, homogenní prostor nebo silný elektrický výboj. Tak jak se naše představa o člověku mění, stává se stále jasnější, že lidská bytost není jen fyzičkým orgánismem. My s tělem je rovněž totalní prostředí, které nás obklepuje, a to musí být uvedeno v miliardách světelných let.

Až dosud básnici a filosofové využívali obrovský rozmach a trvání vesmíru jako náminku k reflexím o nedůležitosti člověka. Zapominali však, že člověk se svým "neobsažným" trilicovským stavem, "moskem" transformuje ne-márnou elektrickou pulzaci na světlo a barvu, tvar a zvuk, díky čemuž třeba většina. Tím, že svět poznáváme, jej políbil, a jmenovali při poznávání překvapení jeho dimenzemi a komplexností, měli bychom být právě tak udovováni tím, že nám mosky jejich pomocí to vše moheme věřit.

1 - pozn.překl.: v originále "cartoons"

2 - pozn.překl.: v originále "rat-race"

3 - pozn.překl.: v originále "subhuman"

Až dočas nás učili, že za svůj mozek nejme odpovědní. Nevíme /ve slovech či číslech/ jak ~~že~~^{jak} je utvořen a tak se nám zdá, že mozek i organismus jako celek je vrozeným nástrojem, který nám byl "dán" zebe tajuplným bludištěm, v kterém jsme dočasně uvězněni. Recenzo jinými slovy, přijmuli jsme definici, která naší roli /1/ naszuje na nás různej vědomé posornost. Tato definice je zcela nedostatečná; ve snutčendství víme jak nacházet /2/ s sebou, cítit, učinit, přemýšlet, erdecem i kostai, právě tak jako víme jak chodit, dýchat, myslit a mluvit - nedokážeme to však vyjadřit slovy.

Nekněží-li nejaké dívce jak je krásná, stane se často, že o odpoví: "Jsi právě takový jako ostatní milí! Všechni myslí jen na tělo. Snad jsem krásná, dostala jsem však tělo od svých rodičů, byla to tedy jen náhoda. Jen rádeji obdivovám pro seba samu, nikoli pro své sasi". Obora malá řečerka: Kiká Jen, že stratila kontakt se svou vlastní moudrostí a duchaplností, a že chce být obdivována pro nejaké triviální triky, které dokáže předvádět s vědomou posorností. Jsme všichni v této situaci; odšutili jsme se od svých těl a od sítě sil, v kterých je těla rodí a kříjí.

Je třeba někam počít, že tuto vše jsme my /3/ a dostať se tak malího na představu ega nebo lidského těla omezeného pokožkou. Pak se spolehlíme komkoliv se, obdivováme. Tato nová představa člověka však stále zahrává jen představou. K nemyslitelnému TOMU, polarizujícímu se do vidičních kontrastů hřeben vln a brázd mezi vlnami, těles a prostoru, zde stále ještě zahrává - abychom užili anglických slov "sa", "ped", "obklepující" a "centrální". Jakkoliv je TO nepochopitelné, není však pouhou mlhou abstrakcí; velmi opravdově a jednoduše jste to vy sám.

Recenze slovy čínského mistra Zou: "nie jiného vám v takovém okamžiku nedostane než erdačný smích".

Smát se sám o sobě je opravdový humor - smát se naší roli v Bohu-ké komedii, vycájeném klamu. Po celou dobu to "víme", cítíme to v kostech, ale vědomá posornost, rozptylevaná detaily a roudily, nedokáže kvůli částečné videt celek.

Velkým trikem v tomto klamu je ovšem smrt. Považujeme smrt za permanentní konec vědomí, an bed, v kterém náš snalec vesmíru jednoduše ustane. Je to jasné, bychom nikdy neexistovali. Považujeme smrt rovněž i v nichom širším rozsahu - smrt vesmíru v době, kdy bude veškerá energie spotřebována, kdy - podle některých kosmologů - exploze, která vrhla galaxie do prostoru, zvolna dosná. Bude to stejně jako kdyby se to nikdy nestalo. Jete-li mrtev, je to jako kdyby jste nebyl nikdy živ. Byl zde ablesk - a už vědomí nebo galaxii. Stalo se to. I kdyby nezostal někdo, kdo by si to pamatoval.

Stalo-li se to však a poněmle, a věci jsou ve všechn stejně jako předtím než se to stalo /všechn možnosti, že žádáč nebyly/, může se to stát znova. Proč ne? Na druhé straně bych mohl předpokládat, že věci nejsou stejně jako byly předtím. I když exploze byla energie příběhem, po ní vynášla a náhodně nezbyla. Povídaly byla latentní, pak vypukla a bylo to. Snad je možné představovat si, že to, co vždy existovalo se nám sebou učavilo, vyučilo a začalo se. Pro mou představivost je to ovšem mnohem namáhavější než idea, že náhodky jsou rytmické a periodické. Budou pokračovat stále dokola. Navíc je desnáne představit si jedinou partikulární dobu, kdy se vše začalo, jelikož před explozí latentní energie VŽDY existovala. Může být něco vícená jen například?

1 - pozn.překl.: v originále "self"

2 - pozn.překl.: v originále "how to grow"

3 - pozn.překl.: v originále "self"

Doomívám se, že zároveň se svou smrtí zapomenu kdo jsem byl, podobně jako je má vědomí poselství neschopné vzpomenout si - pokud to všechno kdy věděla - jak utvářet mozkové buňky a systém člověka. V naší biologické existenci hraje náše vědomá pamět nepatrnou úlohu. Tak jako příšel můj pocit "jáství" /1/, být cílovou, jednou v bytí nez vědomé paměti náše úmyslu, tak bude vznikat znova a znova, právě tak jako se "ústřední" TO jeví v myriádách neustálých pulsujících formách - vždy nové a vždy totéž, zde uprostřed tam, nyní uprostřed tehdy, jedno uprostřed druhého. A jestli zapomenu, količkář a v kolika těchto místech jsem náš již byl, pak je toto zapomnění neobyčejným intervalum, množství množství jednotlivými pulsacemi světla. S každým krojeným dítětem se navracím.

Ve skutečnosti to již víme. Lidé umírají a děti se rodí; každé z nich je právě tak jako jsme byli my prošitkem "já", který přichází znova v bytí. Podmínky prostředí a dědičnosti se mění, ale každá z těchto dětí je v této prošitce cítit se ústředem světa, který je "jiný" než ono samo. Každý kojence vstupuje do života - jak jsem to už říkal já - bez jakékoliv vědomíky na minulost. Odejdu-li, nezbude žádny prošitek stavu bytí dřívějšího "bylo". Příroda nemá ráda vakuum a tak se pocit "já" objeví znova jako předtím, a náleží na tom, trvá-li interval 10 vteřin nebo miliardy let. V nevědomí je jehkoličkou pouhým okamžikem.

To vše je naprostě jasné. naší zábranou je však pěsobivý a za-korenený myšlen, že "já" do tohoto světa přicházíme nebo jsem z něj vyraden, snad bych s ním nějaké základní spojení. Neduvěujuji věmuřu, že dokáže opakovat to, co již jednou dokázal - že "já" náš bude stále znova. Vidíme všechno jako věčnou arénu, v které je člověk jen dočasný návštěvník; slabý paprsek vědomí nedokáže poslat na vlastní zdroj. Konfuzií na svět a zapomináme, že skrz náše oči a TO se svět divá nám na sebe.

Nyní již víte - i kdyby vám mělo trvat nějakou dobu než to na vás plně zapůsobí. Jení snadné odvrhnout tady generaci, v kterých říkali otcové svým dětem: "Neopovažuj se mít takové myšlenky! Její jen malý povýšence a bylo by lépe, kdyby jsi se naučil mít své místo". Naopak. Jste TO. Nepřicházíte však na svět jako TO, protože tím skutečně jste. Čeleď hry však není vytahovat se. Přijít jako TO - hrát Boha - je hrát sebe jako reli, která je právě tím, čím není. Když hraje TO, hraje tak, že je vším jiným.

— — — — —
1 - pozn.překl.: v originále "I-ness"

K N I H Y

Zde jsou knihy, které z mnoha odlišných hledisek rozšiřují a doplňují téma Knihy:

Reginald H. Blyth : Zen in English Literature and Oriental Classics.
Batten, New York, 1960

Norman O. Brown : Life against Death: The Psychological Meaning of History. Wesleyan University Press, Middletown, Conn., 1959

Richard H. Bucke : Cosmic Consciousness. Rev.ed.Batten, New York, 1959
Trigant Burrow : Science and Man's Behavior. Philosophical Library,
New York, 1958

Wing-tsit Chan : The Platfora Scripture of the Sixth Patriarch, St.
John's University Press, New York, n.d.

- S.P.H. Charter : Man on Earth : A preliminary Evaluation of the Ecology of Man. Contact Edition, The Tides, Sausalito, Kalifornia, 1962
- Alexandra David-Neel : The Secret Oral Teachings in the Tibetan Buddhist Sects. Calcutta, n.d., Maha-Buddhi Society
- Pierre Teilhard de Chardin : The Phenomenon of Man. Harper & Row, New York, 1959
- John Dewey and Arthur P. Bentley : Knowing and the Known. Beacon Press, Boston, 1960
- Georg Groddeck : The Book of the It. Vintage Books, New York, 1961
- René Guénon : Introduction to the Study of the Hindu Doctrines. Dasse, London, 1945
- Aldous Huxley : Island. Harper & Row, New York, 1962
- William James : The Varieties of Religious Experience. Modern Library, New York, 1936
- Rayner Harry Johnson : Watcher on the Hills. Harper & Row, New York, 1959
- Carl G. Jung : Memories, Dreams, Reflections. Recorded and edited by Aniella Jaffé, Pantheon, New York, 1963
- J. Krishnamurti : Commentaries on Living. 3 svazky, Harper & Row, New York, 1956-60
- Lin Iatung : The Wisdom of Lao-Tze. Modern Library, New York, 1946
- Sarvepalli Radhakrishnan : The Principal Upanishads, překlad, Harper, New York, 1953
- Sarvepalli Radhakrishnan : The Bhagavad Gita, překlad, Harper, New York, 1948
- D.T. Suzuki : Zen Buddhism. Ed. William Barrett, Doubleday, New York, 1956
- Alan Watts : Nature, Man and Woman. Pantheon, New York, 1958
- Raymond H. Wheeler : The Laws of Human Nature. Lisabet, Londýn, 1931
- Lancelot Law Whyte : The Next Development in Man. Holt, New York, 1948
- Richard Wilhelm and Carl G. Jung : The Secret of the Golden Flower. Marcourt, Brace, New York, 1962
- Ludwig Wittgenstein : Tractatus Logico-Philosophicus, Routledge & Kegan Paul, Londýn, and Humanities Press, New York, 1961
- John Z. Young : Doubt and Certainty in Sciences. Oxford University Press, New York, 1960

TABULKA SLYŠITELNOSTI ZVUKU /sestavená vzdachoplavci v 19. století/

uvádzání lokomotivy	do 3000 m
hudění vlásku	do 2500 m
štěkání psa, výstřel	do 1800 m
zvonění, kokrhání	do 1600 m
hudba, bubnování	do 1400 m
močuf mužský hlas	do 1000 m
hučení větších řek, vedopádů	do 1000 m
kuňkání krab	do 900 m
skřehot cvrčků	do 800 m

Dále bylo zjištěno, že z balonu se lze domluvit se zemí pouze z výšky 100 m, zatímco slyšitelnost zdola nahoru srovnávaná v tabulce je mnohonásobně lepší.

Pracovní materiály k scénáři

- 1801 - angličan Richard Trevithick /1771-1833/ koná na Štědrý den první zdařilou jízdu se svým parním vozem, který uvezl 8 osob. V dalších letech staví parní vozy a brány i parní dostaňníky řady konstruktérů. K většimu rozšíření parní silniční dopravy však nedošlo.
- 1801 - v Anglii je zahájen provoz na první veřejné koňské železnici z Wadsworthu do Croydonu. Dospud sloužily koňské dráhy jen vnitrozávodní dopravě nebo potřebám dolu. Začíná tak veřejná železniční doprava, na počátku jen nákladní. Zprvu jsou kolejí pouze pronajímány a uživatel musí použít svého vlastního upraveného vozu nebo kočáru.
- 1802-1807 - angličan Richard Trevithick staví první provozuschopné parní lokomotivy pro anglické železárnny v Coalbrookdale a v Penydarrenu. Dokázaly utáhnout náklad 10 tun rudy a několik desítek osob. Další provoz bylo možný nedostatečně pevné kolejí, které neunesly tak těžký náklad. Roku 1807 předvádí Trevithick jednu ze svých lokomotiv na londýnském předměstském náměstí.
- 1803 - železniční kolejí z kujného železa poprvé použil anglický inženýr J. Nixon.
- 1803-1804 - jsou poprvé pavetlovány londýnské ulice svítiplynem /někdy se uvádí, že k tomu došlo až po roce 1808/
- 1813 - čech Karl Friedrich Drais /1785-1851/ vynalezl t.s.v. dresinu, primitivní jízdní kolo, které se uvádělo do pohybu odrážením nohou od země. Myšlenka byla již známa dříve a také realizována. Drais sám vynalezl ctočné řiditelné přední kolo. Patent vznikal 1818.
- 1814 - Angličan George Stevenson /1781-1848/ zkonastruoval svou první výkonnou parní lokomotivu pro vnitrozávodní provoz na uhlím dole. Utáhla 30 tun nákladu. V dalších letech Stephenson postavil celou řadu zdokonalených lokomotiv a roku 1823 založil továrnu na jejich výrobu.
- 1815-1817 - František Brunich a Josef Božek, mistři dílen pražské polytechniky /založené 1803/ konstruují nezávisle na sobě dva parní vozy, Božek koná r. 1815 se svým vozem veřejnou produkci v pražské Stromovce a opakuje ji r. 1817, kdy současně předvádí i svůj parní člun na Vltavě. Tato díla chtěla propagovat využití parní síly v naší zemi.
- 1820 - J. Berkinsaw dostává patent na válcované kolejnice. Nevhodné litinové kolejnice byly dospud jednou z hlavních překážek rozšíření železnic.
- 1820 - Angličan R.G. Gurney /1793-1875/ začíná stavět velké silniční parní vozy; používaly se k osobní dopravě jako parní autobusy. V omezené míře se rozvíjí veřejná silniční parní doprava.
- 1820 - parník Rob-Roy zahajuje pravidelnou dopravní linku přes průliv La Manche. V Anglii je postaven první železny parník Aeron Manby.
- 1822 - pařížský občan J. Conté zažádal o patent na tažku s posuvnou tuhou; dodnes se běžně používá.
- 1822 - první nákladní parní železnice byla dána do provozu pro potřeby dolu v anglickém Hettonu.
- 1825 - G. Stephenson zahájil veřejný provoz parními vlaky na trati mezi Stocktonem a Darlingtonem. Dosahovalo se rychlosti přes 20 km/hod. V dalších letech se úspěšně rozvíjela především nákladní doprava; pro dopravu osob se ještě stále trať pronajímal a cestující užívali pro jízdu po kolejích svých vlastních kočáru takzvaných konni. G. Stephenson stanovil rozchod kolejnic 1,435 m; dosud se běžně užívá.

- 1825-1832 - staví se koňská železnice mezi Českými Budějovicemi a Lincem. Na návrh Fr. Josefa Gerstnera z r. 1807 se upustilo od dřívějšího projektu spojení Vltavy s Dunajem kanálem a bylo rozhodnuto provést spojení železnicí. Byla to první dálková mezinárodní železnice na evropském kontinentě.
- 1826 - chrudimský rodák Josef Kessel (1793-1857) koná pokusy na moři u Terstu se svým malým člunem poháněným Archimedovým ledním šroubem. V dalším roce obdržel rakouské privilegium na lední šroub umístěný na přídi lodi.
- 1827 - dřevěný kolesový parník Curacao pluje poprvé z Evropy do Severní Ameriky vyloučen na parní pohon bez použití plachet.
- 1829 - první praktický použitelný řídicí stroj sestrojil François Thimonnier (s jehlou a háčkem). V dalších dvou desetiletích zdokonaloval řídicí stroje mnoho dalších konstruktérů. Skutečné rozšíření nastalo až v polovině 19. století.
- 1829 - G. Stephenson dokončil stavbu železniční tratě spojující Liverpool s Manchesterem. U Rainhillu se konala soutěž o nejlepší lokomotivu. Zvítězila Stephensonova Raketa, která dosáhla do té doby nezlchané rychlosti 46 km/hod a brzy po závodě téměř 60 km/hod. Byl to mezník, který znamenal významné rozšíření parní železniční dopravy pro další století.
- kol. 1830 - zavádějí se parní autobusové linky v Londýně, Paříži, Bruselu a jinde. Parní vozy už tehdy dosahovaly rychlosti až 50 km/hod.
- 1832 - městská policejní koňská tramvaj zahájila provoz v New Yorku (do Haliemu). V dalších desetiletích tento způsob městské dopravy napodobil téměř všechna velkoměsta.
- 1832 - využití parního pohoru pro orbu navrhl J. Heatcoate; pluh byl tažen lanem, které se navíjelo na buben parní lokomobily. Tento způsob se v dalších desetiletích skutečně častěji užívalo.
- 1833 - Němci K.F. Gauss a W.H. Weber postavili první elektromagnetický telegraf se dvěma vedeními v Gottingenu, v délce 1,2 km.
- 1835 - američan S. Colt si dal patentovat bubínkový revolver. Na jeho výrobnu ve velkém vybudoval továrnu, kde plně rozvinul záhadu vyměnitelných normalizovaných součástí.
- 1835 - Holanďan S. Stratingh postavil v Groningen první elektrický automobil, poháněný elektromagnetickým motorem. Brzy následovaly následovníky.
- 1836 - je patentován i sestrojen první kombajn, který sdružuje žací stroj s mlátičkou.
- 1836 - zahájena stavba parní železniční tratě z Vídně přes Moravu do Bochnie v Polsku.
- 1837 - Angličan W. Cooke a Ch. Wheatstone postavili v Anglii první železniční telegrafní linku, dlouhou 50 km.
- 1837 - Ruský inženýr D.A. Zagrážskij obdržel privilegium na konstrukce železničních řetězů či pásy u vozů, umožnilly později znárodit traktory.
- 1837 - byl zahájen provoz na ruské parní železnici mezi Petrohradem a Carským Selom.
- 1837 - elektrický zvonek vynalezli Němci J.P. Wagner
- 1837 - francouzský klíč k utahování šroubů, s posuvnými čelistmi a regulačním šroubením, vynalezli Francouz Le Roy-Tribou.
- kol. 1837 - ke svícení se začínají používat parafinové svíčky
- 1838 - do Děčína připlovou poprvé kolesový parník "královna Marie"
- 1839 - M.H. Jacobi staví telegrafní linku při železnici z Petrohradu do Carského Sela a vynalezl způsob jak elektromagneticky zapisovat telegrafní děsče.
- 1839 - byl zahájen provoz na parní železnici mezi Vídni a Brnem
- 1839-1841 - český inženýr Bedřich Schnirch konstruuje a staví žetkový most přes Vltavu v Praze u Střeleckého ostrova. Schnirch i jinými svými konstrukcemi značně zdokonalil techniku stavby žetkových mostů. Postavil také první železniční most ve Vídni.

- 1840 - objevují se první velocipédy s patřenými pedály. Sestrojil je skotský kovář K. MacMillan v Dumfrieseshiru pro svou tříkolku. Jedenec šlapal na dvě vodorovná prkénka, spojená s klikami na kole.
- 1840 - krytinou z vlnitého plechu je poprvé pokryta střecha anglického nádraží East Counties
- 1840 - v Pittsburghu v USA je postaven první visutý most s ocel. leny
- 1840-1844 - americký malíř Samuel Finley Morse /1791-1872/ se od roku 1833 zabýval myšlenkou telegrafova. Od roku 1840 sestrojoval prakticky použitelné přístroje a r. 1844 vybudoval tendy nejdéle telegrafní linku mezi Washingtonem a Baltimorem na vzdálenost 64 km. Pro svůj telegrafický provoz vynalezl zvláštní znakovou abecedu z teček a čárk, která má dodnes jeho jméno. V dalších letech se Morseho systém telegrafova značně rozšířil.
- 1841 - anglický kapitán Andrews podniká jízdy v Praze na Vltavě s kolesovým parníkem Bohemia
- 1841 - železniční doprava začíná místním nádražové soustavy a první semafory
- 1841-1846 - na Slovensku se staví první koňská železnice z Bratislavы do Trnavy
- 1842-1847 - brit. kapitán Hayes oboplul s parníkem Driver celou zeměkouli
- 1844 - fr. fyzik Foucault skonstruoval elektrickou obroukovou lampa. Byla to první obrouková lampa, která se v praxi užívala - zatím jen pro speciální účely, na př. pro světelné efekty na divadelní scéně.
- 1845 - rakouský inženýr Alcide Negrelli vypracoval projekt Suevského průplavu. Negrelli se kromě toho zasloužil o výstavbu železnic také v Čechách.
- 1845 - byla dokončena železniční trať z Olomouce do Prahy.
- 1845 - francouz Flöber zestrojil známou malorážní pušku
- 1845 - angličan Thompson obdržel patent na výrobu pneumatik, kaučukových obrubí, lněných voduchem; jeho vynález však zatím nepadl bez odezvy.
- 1845-1847 - profesor pražské polytechniky Karl Josef Napoleon Balling /1805-1868/ vydává své čtyřvazkové dílo "Die Gährungs-chemie" /Kvašná chemie/. Ovlivnil jím další vývoj pivovarnictví i jiných oborů potravinářského průmyslu. Známý je Ballingův hustomér z let 1852-55.
- 1846 - američan Roe skonstruoval velmi výkonnou tiskářskou rotačku a umožnil tak průký rozmach novinářství.
- 1846 - v Praze je rozářeno první veřejné plynové osvětlení ulic
- 1847-1850 - německý železářský podnikatel Alfred Krupp /1812-1887/ vyrobil první ocelová děla z lité oceli. Ve svých železárnách začal užívat bucharův a lisův největší rozdíl v té době.
- 1848 - anglický astronom Parsons zestrojil zrcadlový dalekohled o průměru 183 cm. Tento přístroj mu umožnil rozpoznat strukturu mimogalaktických mlhovin
- 1848 - Američan Yale vynalezl patentní válcový zámek, který se posléze všeobecně rozšířil.
- po. r. 1848 - začíná tovární sériová výroba kapesních hodinek
- 1848-1852 - německý chemik Böttger umožnil objevení červeného fosforu vyrábět zápalky jen s hlavičkou z nejedovatého fosforu bez síry. Jeho objevu použil Švéd Lundström r. 1852 pro výrobu tzv. bezpečnostních zápalok.
- 1849 - poprvé se užívá v anglických dolech stlačeného vzduchu jako pohonné síly pro některé důlní stroje
- 1849 - franc. inženýr Merian začíná stavět nový druh vozovek z asfaltu, které se později všeobecně rozšířily.
- 1849 - je založena Bánská akademie v Příbrami
- kol. 1850 - jsou kladeny první podmořské telegrafní kabely v Americe i Evropě, na př. pod průlivem La Manche mezi Doverem a Calais.
- 1850 - Jacobi postavil v Rusku první telegrafní přístroj, který při

- .1850 - příjmu tiskl písmene, dálnopis
- po 1850 - rychlíková lokomotiva konstruovaná angličanem Trevithákem, synem prvního tvůrce lokomotiv, dosahuje rychlosti 126 km/hod.
- po 1850 - řada konstruktérů sestrojuje různé typy parních strojů, z nichž některé mají již prvky, které se dodnes u parních strojů používají.
- 1850 - v Čechách se zavádějí první rychlolisy v knihtiskařské výrobě.
- 1851 - američan Singer začal tovární výrobu šicích strojů, jejichž tradice dodnes trvá.
- 1851 - první světová průmyslová výstava v Crystal Palace v Londýně. Alfred Krupp zde vystavil ocelolitinový blok o váze 2150 kg.
- 1852 - francouz Giffard podnikl první let s řiditelnou vzducholeďí opatřenou parním strojem a vrtulí. Uletěl 27 km a dosahoval rychlosti až 7 km/hod.
- 1852 - anglický inženýr Brunel postavil první námořský parník poháněný vrtulí - Great Britain.
- 1852 - jsou založeny železárnny na Kladně, které se brzy stanou vedle Vítkovic centrem moderních žel. procesů u nás.
- 1853 - byl postaven do té doby největší parník Great Eastern o výtlaku 27 000 tun a délce 207 m.
- 1853 - Ignác Šustala /Schustala/ založil v Kopřivnici výrobnu vozů a kočárů; zde se od r. 1897 začaly vyrábět první automobily v Čech.
- 1853-1855-objevují se první petrolejové lampy k osvětlování domácností. Rychle nahrazují dřívější lampy olejové. Petrolejová lampa na byla důležitostí po roce 1859, kdy byla nalezena první bohatá ložiska ropy v Pensylvánii v Americe.
- 1856 - o nákonaleňi parní orby se zasloužil američan Fowler. Jeho pluh byl tažen lanami parními lokomobilami z obou stran pole.
- 1857 - stavějí se malé modely letadel, vybavené různými druhy motorků nebo hodinových strojů k pohonu. Některé tyto modely již dokáží letět až k přistát.
- 1857-1866-první transoceánský podmořský kabel pro telegrafní spojení byl položen mezi Evropou a Amerikou.
- 1857-1870-probíhá stavba železničního tunelu pod Mont Cenis mezi Francií a Itálií. Tunel byl dlouhý 12,2 km.
- 1858 - do železničního provozu v Americe jsou dány speciální speciální vozy George Mortimera Pullmana.
- 1858 - němečtí fyzici Plücker a Geissler sestavili první neonové trubice.
- 1859 - městská pouliční tramvaj začala svůj provoz v některých amerických městech
- 1859 - torpédo naplněné střelinou bavlnou použila rakouská armáda v Benátkách
- 1859 - hrabětem Valdštejnem byla založena strojírna v Plzni, kterou r. 1869 převzal Emil Škoda.
- 1860 - Michaux, pařížský zámečník a kolář obdržel patent na velocipéd s pedály nasazenými na přední kolo.
- 1861 - v Anglii je vydán dopravní zákon, který omezuje rychlosť všechn silničních motorových vozidel na 8 km/hod ve městech a 16 km/hod na vlně silnice
- 1861 - začínají se vyrábět moderní pušky-opeňkovačky podle zásobníkové konstrukce Spencera. V téže době se šíří již i kulomety vynalezené Gatlingem. Papírové patrony jsou nahrazovány kovovými.
- 1862 - první chladírenské stroje pomáhají řešit problém konzervování potravin v Americe /využívají stlačování a expanzi vzduchu/.
- 1862 - objevují se první mechanické dojítky zléka
- 1862 - švédský konstruktér Ericsson staví v Americe první obrněnou bitevní loď Monitor
- 1863 - v Londýně se začíná budovat první podzemní dráha s parními lokomotivami. To neumožňovalo stavět delší podzemní říseky. Proto se k pohonu brzy používal i stlačený vzduch.

- 1863 - český cukrovarník Hugo Jelínek vynalezl saturaci v cukrovarnické výrobě. Svůj proces rozvinul v cukrovaru ve Vysokýchanech. Zasloužil se tím o velký rozvoj českého cukrovarnictví v druhé polovině 19. století.
- 1863 - belgičan Lenoir dokončil svůj automobil poháněný spalovacím výbušným motorem na petrolejové páry. Od roku 1860 stavěl automobil s motorem na svítiplyn, ale této konstrukce nezacházel. Se svým automobilem ujel r. 1863 trasy 18 km.
- 1864 - anglický konstruktér Cotton vynalezl velmi účinný plétací stroj, který značně přispěl k rozvoji plétarského průmyslu.
- 1864 - český technik a podnikatel Vincenc Daněk vynalezl pro cukrovarnickou výrobu kalolisy k odlučování saturačního kalu. Byl zakladatelem strojírny v Praze-Karlíně, která proslula výrobou cukrovarnických i četných jiných strojů.
- kol. 1865 - první pásové linky se objevují v provozu amerických jatek, kde slouží k posunu čtvercených žvířat. Tepřve o generaci později se systému pásových linek chopí strojírenský i jiný průmysl.
- 1865 - vývoj tiskářských rotaček vrcholí strojem W. Bullocka, který začal ve Filadelfii používat pro tisk nekonvenční pás papíru.
- 1865 - v Anglii je vydaný proslulý t.zv. praporkový zákon, který v dopravě snižoval povolenou rychlosť na 3,2 km v hodině. Současně nařizoval, že 18 m před parním vozidlem musí pro varování kráčet muž s červeným praporkem nebo červenou svíticílnou. Tento zákon zaznamenal v Anglii veškerý pokrok v silniční dopravě a do značné míry nese vinu, že další průkopníci motorové dopravy pocházelí z jiných zemí než z britského ostrova.
- 1865 - v Praze byla založena Pražská paroplavební společnost
- 1865 - francouz Thévenet sestrojuje velociped s průklopnou obratičí.
- 1866 - úspěšně dokončeno telegrafní spojení Starého a Nového světa podmořským kabelem.
- 1866 - k výlecování silnic se užívají parní válce
- 1867 - německý obchodník Otto skonstruoval atmosférický plynový motor. Tyto motory se začaly továrně vyrábět, brzy se rozšířily a postupně se velmi zdokonalovaly.
- 1867 - francouz Michaux začal vyrábět své pedálové velocipedy a vytvořil velký nájem veřejnosti o tento nový dopravní prostředek.
- 1867 - americký konstruktér Sholes sestrojil první v praxi využívající psací stroj. Později, od roku 1874, tento typ stroje začala vyrábět firma Remington.
- 1867 - američan Westinghouse vynalezl pneumatickou brzdu pro železniční dopravu, kterou r. 1872 ještě zdokonaluje. Kapitál získaný z těchto vynálezů použil k založení elektrotechnické továrny.
- 1868 - český profesor kreslení Jakub Husník vynalezl světlotisk.
- 1869 - ruský chemik Mendělejev sestavil periodickou tabulku prvků. Pro další rozvoj chemie i chemické technologie má tento obějv určující význam.
- 1869 - dokončena stavba telegrafního spojení mezi Evropou a Kalkatou.
- 1869 - belgičan Lenoir koná pokusné jízdy v Paříži po Seině se člunem poháněným plynovým motorem, který sám vynalezl.
- 1869 - je dokončena stavba Suezského průplavu, která trvala 10 let. Kanál, jenž měl svého předchůdce již ve starověku, měří 167,5 km.
- kol. 1870 - přední /šlapací/ kolo velocipedu se stále zvětšuje pro dosažení větší rychlosti. Tak se rodí t.zv. vysoké kolo s velkým předním a malým zadním kolem. S větší rychlostí značně stoupal zájem veřejnosti o velocipedy.
- 1870 - franc.vláda svolává mezinárodní konferenci, která má sjednotit užívání decimální metrické soustavy.
- 1870 - americký podnikatel Remington zavádí výrobu šířich strojů ve velkém.
- 1871 - je založena první Českomoravská továrna na stroje v Praze.

- 1872 - američan Westinghouse konstruuje samočinnou brzdu pro železniční provoz, která se brzy všeobecně uplatnila.
- 1872 - německý inženýr Hanlein sestrojuje první parního říditele novou vodouhelnou poháněnou plynovým motorem. Poprvé s ní vzlétl v Brně.
- kol.1873 - v českých zemích převládla v hlavních průmyslových odvětvích tovární výroba. Mezi lety 1840-1875 byly vybudovány mnohé hlavní železniční tratě a naveden na nich parní provoz.
- 1872-1880 - staví se železniční tunel pod sv. Gotthardem v Alpách, délky 15 km.
- 1873 - francouzský konstruktér Bollée počal stavět úspěšné parní automobily. Proslul jeho vůz "L'Obéssante" /Poslušná/. Bollée ujal trať 230 km z Le Mans do Paříže za 18 hodin.
- 1874 - Odhner skonstruoval poměrně dokonalý kalkulační stroj s proměnným počtem subtilit osubených koleček.
- 1875 - jednotný čas byl poprvé uveden na amerických železnicích. Před rozvojem železniční dopravy nebyl v praktickém životě přesný jednotný čas zapotřebí. Ke kontrole času dříve sloužily dělové výstřely odpalované v určité denní době ve větších městech.
- 1875 - američan Carey navrhuje první primitivní televizní přístroj; jeho "obrazovka" se měla skládat z 2.500 fotočlánků.
- 1875 - v předlitavské části rakouské monarchie vstupuje v platnost zákon z r.1871 nařízující uvedení desimální metrické soustavy. Rakousko se 17 dalšími státy přistoupilo na mezinárodní "Convention du mètre". Staré míry a váhy byly nahrazeny měrami novými a vyjímkou námořních, neměřených a jiných milí. Desimální soustava se plně uplatnila s vyjimkou v časoměřictví a mísách fúlovcích, kde byla zachována původní sedesátinná soustava. Další vyjimkou bylo u nás ve strojírenství ponechání až do 20. století anglických palců, které uvedli angličtí odborníci zakladající v Čechách první strojírny.
- 1876 - američan skotského původu A.G.Bell podal patentní přihlášku na elektrický telefonní přístroj s kevovou membránou. Bellovy telefony byly v praxi již dobře použitelné a brzy se začaly šířit s rychlou přibývající intenzitou.
- 1876 - německý Otto vynalezl čtyřtaktní spalovací motor. Původním půlivenem byl svítiplýn. Během krátke doby se Ottovy motory značně rozšířily. Do roku 1888 jich bylo vyrobeno již 30 tisíc. Našly uplatnění v mnoha provozech, umožnily mechanizaci v řadě nových odvětví, kde by se těžké a drahé parní stroje nevyplácely...
- 1876 - je vynalezen stroj na výrobu cigaret
- 1876 - ruský elektrotechnik Jabločkov vynalezl prakticky dobře použitelnou cbloukovou lampu, t.zv.Jabločkovova svíčka. Po r.1878 kdy získal všeobecné uznání na světové výstavě v Paříži, se začala jeho lampa průmyslově vyrábět a exportovat do mnoha zemí. Bylo to první elektrické osvětlení, které našlo široké uplatnění.
- 1876 - v Americe se vyrábějí první parní traktory
- 1876 - první umělé klaviště bylo vybudováno v anglickém městě Cheltenham /dnešní předměstí Londýna/
- 1877 - Edison skonstruoval válečkový fonograf, kterým zaznamenal a reprodukoval lidový hlas i hudbu.
- 1877 - brzy po vynálezu telefonu se konají ve Vídni pokusy s telefonním přenosem hudby; je to jakýsi zárodek rozhlasu.
- 1878 - v anglickém americkém městě Lockportu je postavena první teplárna s dálkovým rozevřením páry pro ūstřední topení.
- 1879 - němci Siemens a Halske předvídají na berlínské výstavě svou první elektrickou lokomotivu táhnoucí několik vagónků.
- 1879 - kladenské železárnny provedly tavbu oceli Thomasovým procesem již 11.5.79 a mají v tomto směru primát na celém evropském

- kontinentě. Brzy získaly licenci na Thomasův process i další české ocelárny.
- 1879 - rus Blinov získal patent na svou konstrukci traktoru s houštenkovým pásem. Původně byl tažen koněm, později Blinov o-patřil svůj traktor také parním pohonem
- 1879 - Edison vymyšluje ve své laboratoři v Menlo Parku žárovku, která je schopna svítit desítky a brzy i stovky hodin.
- 1879-1885 - angličan Lawson umisťuje pedály u velocípédu nikoli na vidliči předního kola, nýbrž do rámu uprostřed a přenáší sílu na zadní kolo rámcevým převodem. Kolo tohoto nízkého moderního typu uvedl do prodeje Starley 1885. Začalo se nazývat Rover a vytlačilo vysoká jízdní kola.
- 1880 - telefonní přenosy se uskutečňují již na vzdálenost přes 70 km.
- 1881 - první elektrickou veřejnou kolejovou dráhu uskutečnila moží Lichterfeldem z Berlínem továrna Siemens a Halske.
- 1881 - v Americe i v Anglii se instalují první elektrická osvětlení žárovkami - zatím ve velmi omezené míře
- 1882 - v brněnském divadle je instalováno Edisonovou společností první elektrické osvětlení žárovkami v českých zemích
- 1882 - ve Vídni se zřizuje ruční telefonní ústředna
- 1882 - francouz Berlier zkouší v Paříži první provoz pneumatické pošty
- 1883 - americký konstruktér Maxim vynalezl kulomet, který využívá zpětného nárahu říti výstřelu a automatickému nabíjení. Toto náboj se rozbíjí v armádách řady zemí
- 1883 - V Irsku moží Portrushem a Bushmillsem je vybudována první elektrická železniční trať /3 km délka/, napájená proudem z vodní elektrárny
- 1883 - američan Van Depoele předvádí v Chicagu elektrický trolejový pohon. proud je veden v horním sběrném drátu a odtud odčítán sběračem.
- 1883 - postaven v Chicagu první mrakodrap s ocelovou konstrukcí a výplňovým zdívem
- 1883 - Vítkovické železárnky zřizují valcovnu trubek
- 1883-1886 - německý Daimler zkoušel vymyslet první rychloběžný spalovací benzínový motor. Vnápětí konal pokusy s použitím svého motoru v dopravě. Postavil první dřevěný motocykl s řemenovým pohonem na zadní kolo /1885/, pak benzínový automobil /1886/ a také benzínový člun /1886/
- 1884 - první lokomotiv se začínají vyrábět v lité oceli
- 1884 - první řiditelnou vzduchoholič, která dokázala svým letem opsat kruh, postavil francouz Renard
- od r. 1884 - v řadě velkoměst se začínají stavět pouliční elektrické tramvajové dráhy - ve Vídni, Glasgow, Frankfurtu nad Mohanem, v Richmondu a jinde
- 1885 - témař současně s Daimlerem vymyslel svůj pomaloběžný benzínový motor německý Benz. Sestavil benzínovou tříkolku s ležátkým válcem. V roce 1886 ji předvedl veřejnosti.
- 1885 - navádí se mezinárodní jednotný čas
- 1886 - Skodovy závody v Plzni zřizují slévárnu lité oceli. Téměř současně také Vítkovice
- 1887 - američan německého původu Berliner vynalezl gramofon a kočourkovými deskami. Edisonový fonograf podlehl konkurenci.
- 1887 - Křížíkův elektrotechnický závod zřizuje první veřejné elektrárny v Čechách, nejdříve v Písku a Jindřichově Hradci. Na Jindřichohradeckém náměstí předvádí Křížík první el. osvětlení
- 1887 - skotský zvěrolékař Dunlop znova vynalezl a uplatnil již dříve existující nefukovací kaučukovou pneumatiku - nejprve pro velocípéd svého synka
- 1888 - Izraha si staví první ruční telefonní ústřednu
- po r. 1888 - ve Francii začíná průmyslová výroba benzínových automobilů na základě konstrukcí Daimlerových

- 1888-1889 - Křižík staví své první pražské elektrárny, nejdříve menší v Karlíně, pak velkou městskou elektrárnu na Žižkově
- 1889 - fr. inženýr Ziffel staví 305 m vysokou věž. Tehdy to byla nejvyšší stavba světa. Stavba se bez ležení, nýtevání se již provádělo stlačeným vzduchem
- 1889 - založena na Kladně Poldina huť
- 1889 - českoslovan Tesla začal vyrábět a prodávat malé elektrické ventilátory pro domácnost. Byl to jeden z prvních el.přístrojů, který mohl sloužit k vybavení bytu
- 1889 - v Chicagu je dokončen mrakodrapMonadnock Building o 16 p.
- 1890 - elektrický počítací začíná pronikat do strojírenské výroby a postupně začíná vytlačovat splietité trannumise, rozmádějící sílu od parního pohonu k jednotlivým strojům. Proces navádění elektromotoru je evžem dlouhodobý
- 1890 - český malíř a grafik Karel Václav Klíč vynalezá na svého pobytu v Anglii nejužschtilejší reprodukční techniku, hlinotisk; je dodnes používán pro nejnáročnejší tisky.
- 1890 - francouz Michelin zkonstruoval gumové pneumatiky /společně se svým bratrem/ aby se daly snadno demontovat a nahazovat jejich průmyslovou výrobou
- 1890 - francouz Ader staví své letadlo Bois s netopýřími křídly poháněné parním strojem. Podle fr. pramene při se mu podařilo vzlétnout na dráhu asi 50 m dlouhé do nepatrné výšky. Bylo to patrně první odpoutání se od země v letadle těžším vzduchu (ještěže se to nepodařilo již Možajskému r. 1884/. Rovněž křídlo měřilo 14 m a váha v letu byla 296 kg.
- po r. 1890 - armády se vyzbrojují prvními prakticky použitelnými penovkami.
- 1890-1893 - anglická rychlíková parní lokomotiva dosahuje rychlosti 144 km/hod a r. 1893 americká lokomotiva Empire State Express již dokonce 180 km/hod.
- 1891 - Křižík konstruuje a dává do provozu u přiležitosti Jubilejní výstavy první pražskou elektrickou tramvaj. Trať vedla z Letné na výstaviště. Křižík se také při této výstavě proslavil instalací elektrické světelné fontány, která velmi napomohla propagaci elektrizace v Čechách
- 1893 - američan Ford staví svůj první automobil
- 1893-1897 - německý Diesel konstruoval svůj motor na naftu
- 1894 - ve Francii jsou uspořádány první mezinárodní automobilevé závody na trati Paříž-Reuen
- 1895 - byl zrušen pověstný praporkový zákon v Anglii
- 1895 - američan Gillette vynalezá své proslavené zíťatky
- 1895 - první automobil přejíždí průmysl sv. Gottharda v Alpách
- 1895 - bratři Lumière konají první veřejné kinematografické představení
- 1896 - český inženýr Kamil Kolben, následující pracoval v Edisonově laboratoři zakládá v Praze Vysočanskou elektrotechnickou továrnu, která se brzy specializovala na výrobu strojů a transformátorů na střídavý trifázový proud
- 1896 - američan Judson a Earle vynalezli zdržovadlo /sip/
- 1896 - Lohner začne vyrábět v Vídni průmyslovou výrobu elektromobilů podle konstrukce Porsche
- 1897 - v Německu vjel první autobus se napájecím motorem
- 1897-1898 - v kopřivnické továrně na kočáry byl postaven první český benzínový automobil "President". Dvouválcový motor dodala firma Benz.
- 1898 - v New Yorku na Manhattenu postaven mrakodrap o 26 poschodích
- 1898 - v Americe se začíná sériová výroba automobilů. Největší výrobce Winton vyrábí denně 21 vozů
- 1898 - bratři Renaultové založili ve Francii továrnu na automobily
- 1899 - v italském Turinu založena automobilka FIAT, v Lánecku Horch, v Americe Cadillac.....